

08
2026

VELKOMEZÍŘÍČSKO

Nový majitel
otevře LuGy lidem

VELKOMEZIRÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostišťe a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:

Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Váchová

Redaktor: Tomáš Adam

Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930

E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz

Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
5. srpna 2026 (XXXVII. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
21. srpna 2026 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00

Středa: 10:00–12:00

Pátek: 8:00–12:00

Úvodník

Martin Kaman
místostarosta

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

stavební sezóna je v plném proudu – a nemění se jen náměstí. Chci zmínit tři místa se společnou myšlenkou: objevujeme prostory, které tady celou dobu byly, a učíme se je využívat jinak.

Prvním je prostranství před Kotvičkou – kus náměstí, který jsme přizpůsobili setkávání. Premiéru zažilo 25. července při sousedské párty s kapelami Milánosz a The Followers. Počasí vyšlo, přišlo víc lidí, než jsme čekali, a křižovatka ulic Kostelní a Rozkoš ukázala, že se hodí i pro další akce.

Druhým je vstup do muzea. V přízemí věže, u vchodu na zámecké nádvoří, vznikla podle návrhu městské architektky Evy Uchytilové nová pokladna. Za nově pronajaté prostory děkujeme rodině Podstatzky-Lichtenstein. Muzeum je pro mnohé návštěvníky vstupní branou do našeho města – a je dobře, že má pěkné a dostatečné velké místo, kde je přivítá.

Třetím místem je náves ve Lhotkách. Přístavba jídelny mateřské školy se po výměně dodavatele znovu rozjela v mnohem lepším tempu a blíží se dokončení. Její součástí je i proměna zahrady – místo plošného porostu tůjí vznikne pobytová plocha pro děti. Nově začala stavba chodníku, který propojí školu, školku a autobusovou zastávku.

Blíží se volby do městského zastupitelstva a vedle nich i anketa, díky které mají svůj hlas i ty nejmenší místní části. Podle jejich výsledků rada města jmenuje nové komise pro místní správu v Hrbově a Svařenově, Lhotkách, Kúskách a Dolních Radslavicích, Mostištích a Olší nad Oslavou. Komise dobře znají potřeby svých vesnic a město se jejich doporučeními skutečně řídí. Hodně záleží, kdo v komisi zasadne a jaký směr a tah jí dá. Místní části navíc hospodaří s takovým objemem peněz, jako by byly samostatnými obcemi – a přitom využívají výhod spojení s městem. Výsledky jsou vidět: v Hrbově opravy prostranství, nový rybník a chystaná oprava dalšího, v Olší kanalizace a opravy cest, ve Lhotkách zmíněná jídelna s chodníkem, v Mostištích vodovody, chodníky a první plány tělocvičny na zahradě školy. Máte-li chuť a nápady pro svou vesnici, přihlaste se – informace a kontakty najdete na straně 16 v tomto čísle.

Místo kulturního léta spjatého s náměstím letos objevujeme nová místa a spojení pod hlavičkou Léto ve městě. Koupaliště hostí letní kina i závěrečný koncert, hudba zní na zahrádkách Obecníku a staré pošty a festival Bezmez se rozprostře po celém městě, i mezi pilíři dálničního mostu nebo u Kotvičky. Termíny přináší kalendář na zadní straně.

Kulturní akce tu jsou pro všechny, ale ne všechny se treťí do vkusu každého. Hluk nebo i samotný obsah může někoho obtěžovat. Jsme si ale jistí, že město pestrá směs živých a atraktivních akcí potřebuje, proto je podporujeme. Děkuji všem, kdo jsou ohleduplní ke svému okolí – a sousedům za toleranci.

Přeji vám léto plné pěkných zážitků.

VELKOMEZIRÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

@velkomezirisko

Na náměstí přibývá dlažba i podzemní kontejnery

Rekonstrukce horní části náměstí výrazně pokročila. Vozovka je již vydlážděná až k obchodu s oděvy a komunikaci mohou využívat jak zásobovací vozidla, tak i chodci.

Stavbaři přepojují nemovitosti na nový vodovod. Následně začnou odstraňovat chod-

ník, aby zde mohli položit telekomunikační a další síť.

Výstavba kanalizace postupně pokračuje do Radnické ulice, která i přes probíhající práce zůstane s omezením průjezdná.

Po předchozím zajištění statiky budovy stavbaři vybetonovali základ pro podzem-

ní kontejnery vedle radnice, které pomocí jeřábu usadili na své místo.

Podzemní kontejnery u Kotvičky jsou od srpna označeny nálepkami pro směsný komunální odpad, papír, plast a smíšené sklo a naplno začaly sloužit veřejnosti.

Martina Váchová

Archeologové odkrývají historii Radnické ulice

Na parkovišti v Radnické ulici, kde vznikne poslední vsakovací objekt při rekonstrukci centra města, pracují už několik týdnů archeologové společnosti Archaia Brno. Pod povrchem postupně odhalují pozůstatky domů, které zde stály ještě na počátku sedmdesátých let minulého století, ale také mnohem starších staveb sahajících až do středověku.

„Odkryli jsme pozůstatky zděných domů z období od raného novověku až do sedmdesátých let 20. století, kdy byly domy zbourány. Kolem nich ale nacházíme i doklady středověkého osídlení. Objevíme zbytky středověkých dřevěných konstrukcí, které potvrzují, že už v počátcích města na těchto parcelách podél hlavní ulice vedoucí od horní brány směrem na náměstí stály stavby. Základy samotné brány se nám zatím objevit nepodařilo,“ uvedl archeolog Šimon Kochan.

Výzkum odkryl základy domů a jejich částečně zahloubené sklepy. Kvůli vysoké hladině spodní vody nebyly příliš hluboké. V jednom z nich archeologové našli vodní nádržku, pravděpodobně haltýř – nádrž naplněnou vodou, která sloužila k chlazení a uchovávání potravin.

Právě zásyp haltýře vydal několik zajímavých nálezů z období baroka. Mezi nimi vyniká krásně zdobený fajánsový talíř z 18. století. Na stejné parcele objevili archeologové také několik pře-

slenů – kamenných i keramických závaží vřeten používaných při spřádání vláken. Dva keramické přesleny byly vyrobeny z úlomků rozbitých nádob, což dokládá tehdejší recyklaci materiálu. Přesleny se používaly od neolitu až do vrcholného středověku a představují důkaz domácí textilní výroby.

Další zajímavý objev přinesla jiná zahloubená jímka v Radnické ulici. Archeologové v ní našli fragmenty středověkých bedněných nádob, které byly zhotoveny z dřevěných prkének spojovaných obručemi.

Archeologický výzkum je nyní ve fázi, kdy odborníci dokončují čištění posledních zděných konstrukcí a po jejich podrobném zdokumentování je začnou rozebírat. Teprve poté se dostanou pod podlahy sklepů, kde mohou čekat ještě starší pozůstatky staveb. „Je dost dobře možné, že tam objevíme další středověké objekty,“ doplnil Šimon Kochan.

Mimo výzkum v Radnické ulici archeologové stále dohlížejí i na výkopy na náměstí. K cenným nálezům z toho prostoru patří mimořádně dobře zachovaný visací pružinový zámek z vrcholného či pozdního středověku. Uvnitř zůstal zaseknutý lamelový klíč. „Je to opravdu výjimečný nález. Zámek chceme nechat prozkoumat pomocí počítačové tomografie, abychom zjistili, jak vypadá jeho vnitřní mechanismus,“ uzavřel archeolog. **Martina Váchová**

Oprava věže kostela v roce 1947

Oprava věže kostela v roce 1947

Oprava věže kostela v roce 1986
foto Miloš Vokoun

Oprava věže kostela v roce 2026
foto Martina Váchová

Věž procházela opravami pravidelně

Kostelní věž patřila historicky městu. To v roce 1411 uzavřelo smlouvu se zednickým mistrem Janem, že na ní bude pracovat a dokončí ji až do vrchu za 34 kopy.

Ve vlastnictví města zůstala věž až do poloviny 20. století, kdy byla předána farnosti jako součást kostela sv. Mikuláše. Hodiny zůstaly majetkem města.

Věž byla mnohokrát zničena úderem blesku a následným požárem nebo „zubem času“, proto musela být čas od času opravována. Připomeneme si opravy ve 20. století.

Před císařskými manévry v roce 1909 klempíř František Konečný přetřel bání i stříšku nad pavlačí. Zdi věže byly dvakrát natřeny bazaltovou (šedou) barvou. Práce stála 2508 K.

Větší oprava proběhla v roce 1925, kdy byla oklepána zvětralá stará omítka, zdi zomítány, obíleny a natřeny fasádní barvou. Až do úrovně ochozu byla provedena elektroinstalace, protože se do budoucna počítalo s elektrickým osvětlením.

Začátkem roku 1940 se opět začalo jednat o opravě věže, snahu však přerušila probíhající válka. V roce 1947 byla opravena budova kostela a v následujícím roce došlo také na věž. K opravě bylo využito lešení, které předtím stálo kolem kostela. Věž byla otlučena, zomítána, rohové kamenné kvádry byly očištěny a ponechány odkryté. Práce byly dokončeny v červenci 1949.

Opravy prováděly Čsl. stavební závody v Havlíčkově Brodě, stavební správa Velké Meziříčí, pod vedením zednického mistra

Františka Lysáka z Měřína. Ještě v roce 1947 opravoval mistr Lysák budovu kostela se svou vlastní firmou, která mu byla mezitím znárodněna.

K další opravě věže došlo v roce 1986. Byla zhotovena nová vazba a plechová krytina. Pro odlehčení věže byly v bytě věžníka vybourány příčky. Z důvodu velké hmotnosti hodinového stroje v patře nad ním však musel být strop poté zpevněn podvlečenými traverzami.

Po čtyřiceti letech se letos věž opět opravuje.

Oprava v roce 2026

Letošní oprava fasády kostelní věže by měla trvat přibližně dva měsíce. Město zároveň využije lešení k výměně ciferníků a ručiček věžních hodin.

Marie Ripperová

Most přes Oslavu i napojení města. Veřejnost se seznámila s projektem VRT

Projekt vysokorychlostní trati (VRT), především úseku mezi Světlou nad Sázavou a Velkým Meziříčím, představili veřejnosti zástupci Správy železnic společně s architektem vítězného návrhu mostu přes řeku Oslavu. Beseda spojená s výstavou se uskutečnila v úterý 30. června v kině Jupiter club.

Zástupci Správy železnic vysvětlili důvody přípravy tohoto strategického projektu, který vláda schválila již v roce 2015. Po vysokorychlostních tratích budou jezdit vlaky rychlostí až 320 kilometrů za hodinu. V současnosti pokračuje příprava hlavních tras, které propojí Německo,

Prahu, Brno, Ostravu i Rakousko. Součástí této sítě bude také trať vedoucí přes Světlou nad Sázavou, Jihlavu, Velké Meziříčí a Velkou Bíteš.

Velké Meziříčí bude na vysokorychlostní síť napojeno prostřednictvím sjezdu u Velké Bíteše s návazností přes Osovou Bítýšku a Křižanov. Protože bude trať z bezpečnostních důvodů oplocena a stane se tak bariérou v krajině, počítá projekt s výstavbou řady nadchodů a podchodů, které zajistí prostupnost území.

Významnou součástí stavby bude také most přes řeku Oslavu za bývalým areálem Motorpalu. Ve srovnání s dálničním

mostem Vysočina bude nižší – dosáhne výšky přibližně 42 metrů – a bude zhruba poloviční na šířku. Jeho podobu určila architektonická soutěž, jejíž vítězný návrh během besedy představil jeho autor, architekt Marek Blank (Blank architekti + AZ GEO).

Hotové technické řešení vysokorychlostní trati plánuje Správa železnic představit obyvatelům dotčených měst a obcí v první polovině roku 2027. Součástí setkání bude také prostor pro připomínky veřejnosti, protože nová trať ovlivní každodenní život lidí v celém území.

Martina Váchová

odkaz na video

Skryté poklady za humny? Objevte je na Mlynářské cyklotrase

Máme pro vás nový prázdninový videospeciál (viz QR kód). Vydejte se s námi po části Mlynářské cyklotrasy z Balinského údolí až do Kněževsi a odtud přes Bory a Vídeň zpět do Velkého Meziříčí. Cestou objevíte řadu krásných a zajímavých míst, která máme doslova za humny, a možná jste o nich dosud ani nevěděli. Po loňském úspěchu videa s tipy na pěší výlety do Balinského a Nesměřského údolí, Mostišť nebo Hrbova jsme se letos zaměřili na cykloturistiku. Stejně jako loni jsme přitom s místostarostou Martinem Kamanem hledali a mapovali možnosti občerstvení podél trasy. Vyrázili jsme po Mlynářské cyklotrase, která vede z Jaroslavic přes Znojmo, Jevišovice, Hrotovice, Náměšť nad Oslavou a Tasov do Velkého Meziříčí a dále kolem Žďáru nad Sázavou až k Pilské nádrži. My jsme se na ni napojili v Balinském údolí a pokračovali přes Baliny, Uhřínov, Stráneckou Zhoř, Netín, Krásnéves a Kněževs. Za Kněževsi jsme z Mlynářské cyklotrasy odbočili a vydali se přes Bory, Holý vrch a Vídeň. Přes hráz mostišťské přehrady a vyhlídku Tři kříže jsme se pak vrátili zpět do Velkého Meziříčí.

Před startem jsme se vybavili turistickými brožurami a mapami v Turistickém informačním centru na velkomeziříčské radnici a vyrazili do Balinského údolí, kde naše cesta začínala. První zastávkou bylo občerstvení ve mlýně v Balinách. Odtud jsme pokračovali do Uhřínova, kde jsme si dopřáli nealkoholické pivo v samoobslužném baru U Bobra. Trasa podél řeky Balinky je velmi

příjemná a vede přes Frankův Zhořec až do Stránecké Zhoře. Tam jsme si prohlédli zámek a odměnili se poctivou porcí zmrzliny ze stánku u hlavní silnice.

Od Balinky jsme zamířili do Netína nejen na další zmrzlinu, ale také na krátký odpočinek ve stínu lip u hrobky Lobkowiczů. Poté jsme pokračovali přes Krásnéves do Kněževsi, kde jsme se znovu setkali s druhou řekou našeho putování – Oslavou.

Neodolali jsme ani odbočce do lomu ke Kamenožroutovi. Pokud sem vyrazíte s dětmi, určitě je potěší lesní stezka s plyšáky i chaloupkou na kuří nožce. Za Kněževsi jsme opustili Mlynářskou cyklotrasu a zamířili do Borů. Místní naučná stezka vedoucí kolem soustavy rybníků nás nadchla. Je to krásné místo pro výlet celé rodiny. Už jste někdy poslouchali zvuky přírody prostřednictvím ucha lesa?

Přes Holý vrch u Cyrilova jsme pokračovali do Vídně, kde jsme nemohli vynechat občerstvení v Bifé Vafle. Odtud jsme jeli přes hráz vodní nádrže Mostišť, vyhlídku Tři kříže a pod dálničním mostem Vysočina až k velkomeziříčskému zámku. Naše putování jsme zakončili v Jelínkově vile, kde jsme se odměnili pivem.

Pokud jsme vás inspirovali k vlastnímu výletu, splnil náš videospeciál svůj účel. A když se na trasu vydáte, můžete si zahrát také hru destinační společnosti Tepna Vysočiny Dej si 20 – některá stanoviště najdete i v našem videu.

Tak šťastnou cestu!

Martina Váchová

Staré nádraží VM začátkem 20. století
archiv Antonína Dvořáka

Martina Váchová
zdroj: Klub železničních modelářů TT Velké Meziříčí
kzmtt.cz

Před 140 lety přijel do Velkého Meziříčí první vlak. Lokálka do Studence otevřela město světu

Před 140 lety se Velké Meziříčí dočkalo události, která zásadně ovlivnila jeho další rozvoj. Dne 13. června 1886 vyjel z místního nádraží první pravidelný vlak na nově otevřené trati do Studence. Železniční spojení znamenalo pro město mnohem víc než jen nový způsob cestování – otevřelo cestu k rychlejšímu obchodu, průmyslovému rozvoji i lepšímu spojení se zbytkem monarchie.

Devatenácté století bývá právem označováno jako věk železnice. Hustá železniční síť byla symbolem hospodářské vyspělosti a moderní doprava měnila tvář měst i venkova. Velké Meziříčí však na hlavní trať čekalo déle, než si jeho představitelé přáli. „První vlak přijel na naše území v roce 1839 nejprve do Břeclavi, následně do Brna. Praha přivítala první vlak v roce 1845,“ uvádí člen velkomeziříčského klubu železničních modelářů Pavel Stupka.

Město usilovalo o hlavní trať, získalo alespoň odbočku

Při plánování železničního spojení mezi Brnem a Jihlavou se dlouho zvažovalo, zda

povede přes Velké Meziříčí, nebo přes Třebíč. Nakonec zvítězila třebíčská varianta. Pro Meziříčí to znamenalo zklamání – namísto významné tranzitní trati získalo pouze odbočku ze Studence. Projekt jednokolejné lokálky Studenec – Velké Meziříčí schválilo c. k. ministerstvo obchodu 8. července 1885. Stavba postupovala velmi rychle a už o rok později byla trať dlouhá 22,5 kilometru připravena k provozu.

„I když se při stavbě využívala převážně lidská síla bez velké mechanizace (dráhu stavěli především Italové), byla postavena velmi rychle. Hlavním důvodem bylo, že

trať maximálně využívá terén, většinou je vedena v obloucích a není zde žádná větší umělá stavba, jako je most či tunel. Ze Studence (435 m n. m.) stoupá až do Rudíkova (535 m n. m.) a pak pozvolna klesá až na staré nádraží ve Velkém Meziříčí (480 m n. m.),“ upřesňuje Stupka.

Slavnostní příjezd prvního vlaku

První slavnostní vlak přijel do Velkého Meziříčí 12. června 1886. Městská rada v čele se starostou Františkem Nestrašilem mu vyjela naproti až do Budišova. O den později, 13. června, v půl šesté ráno vyjel z Velkého Meziříčí první pravidelný vlak.

Na trase vznikly zastávky v Pozdatíně, Budišově, Rudíkově, Oslavičce a Oslavici. Právě díky nim získaly železniční spojení nejen obyvatelé Velkého Meziříčí, ale i okolních obcí.

Staré nádraží v původní podobě
archiv Pavla Stupky

Budišov v roce 1971
foto Ondřej Řepka

„Trať končila na dnešním tzv. starém nádraží na ulici Třebíčská. Na samém konci stanice byla i původně dvojkolejná topírna pro parní lokomotivy, později rozšířená i pro motorové vozy. K zajištění dostatečného množství vody pro lokomotivy sloužila vodárenská věž, která byla napájena z řeky Balinky. U jejího břehu byl postaven dodnes stojící domek s parním strojem (Valičkovo), který čerpal vodu do kopce. Nádraží sloužilo svému účelu i po převedení dopravy na tzv. nové nádraží v roce 1953, ale už jen pro obsluhu místních vlečků, údržbu lokomotiv a motorových vozů. Poslední parní lokomotiva odsud odjela 10. června 1976, poslední vlak zde byl pravděpodobně v roce 2012,“ doplňuje Pavel Stupka.

Železnice změnila život města

Příchod železnice znamenal pro Velké Meziříčí skutečný přelom. Urychlil přepravu lidí i zboží, usnadnil podnikání a přispěl k hospodářskému růstu města. Trať se stala důležitou dopravní tepnou a její význam přetrval i s rozvojem silniční dopravy.

Ve třicátých letech minulého století už původní lokálka přestávala kapacitně vyhovovat. Zesílení kolejí umožnilo přepravu těžších vlaků a v roce 1932 byla trať motorizována. Současně sílily snahy napojit Velké Meziříčí na novou železniční spojnici mezi Brnem

a Havlíčkovým Brodem. Stavba odbočné trati z Křižanova byla zahájena v roce 1939, druhá světová válka ji však na několik let přerušila.

„Zatímco původní lokálka od Studence byla stavěna vyloženě maximálně úsporně, navazující úsek z Oslavice do Křižanova byl stavěn mnohem velkoryseji, bylo přemístěno velké množství zeminy, především k vytvoření plochy nového nádraží a mnoha náspů a zářezů. Postaveny byly i tři impozantní mosty a později pod dálnici i poslední most, připomínající spíše tunel,“ dodává Stupka.

Otevření před dokončením

Nové železniční spojení z Křižanova do Velkého Meziříčí bylo slavnostně otevřeno 20. prosince 1953. Trať se však začala využívat ještě před úplným dokončením. Nové nádraží fungovalo zpočátku v provizorních, téměř polních podmínkách – v provozu byly pouze dvě koleje, chyběl podchod, osvětlení i přívod vody, nefungovala všechna návěstidla a voda se dovážela z parních lokomotiv. Nákladní doprava proto ještě nějakou dobu zůstávala na starém nádraží a železničáři zajišťovali provoz díky mimořádné improvizaci a obětavosti.

»»»

Podle vzpomínek velkomeziříčského písmáka Rudolfa Dočkala měla být železniční stanice Velké Meziříčí původně umístěna na Malé stránce na Malečkově zahradě. Inženýr Selichman, který stavbu vedl, ji prý zkrátil z úsporných důvodů a vyvedl na stávající Staré nádraží ke křížku – na kopec vysoko nad městem. Nevíme, jak oprávněný je tento názor, odráží však dobové mínění, podle něhož celkem pravidelně se otcové obcí snažili, většinou bez ohledu na budoucnost, dovést železnici co nejbližší středu sídliště. Železnice se obávali především povozníci, kterým brala obživu, a tak v Meziříčí alespoň ti, přes obtížnost stoupání silnice, potřebu koňské dopravy mezi železnici a městem potřebovali. Stavba železnice zaměstnávala mnohonárodnostní sbor techniků a dělníků. Projektanty byla řada Poláků mezi převažujícími Němci, dělníky zastupovali především Italové. Zvýšená aktivita německých, byť dočasných obyvatel, budila nervozitu a nevoli českého pozvolna se vzímajícího živlu, a tak železnice bezděky přispěla ke zvětšení nacionálních třenic.

Jak Velké Meziříčí třikrát přišlo o hlavní železniční spojení

Velké Meziříčí mělo díky své poloze v historii vždy výborné silniční spojení, zejména ve směru od východu na západ. Totéž však bohužel nelze říci o železnici. Přivést trať do města ležícího v hlubokém údolí bylo vždy technicky velmi náročné. Přesto si představitelé města význam železniční dopravy dobře uvědomovali a dlouhodobě usilovali o její rozvoj. Dá se říci, že jen málokteré město podobné velikosti mělo v historii hned tři významné příležitosti k lepšímu napojení na železniční síť.

První se naskytla po roce 1880, kdy se připravovalo propojení tehdejšího Božího Požehnání (dnes Zastávka u Brna) s Okříškami na trati z Vídně do Prahy. Rozhodovalo se mezi vedením železnice přes Třebíč nebo přes Velké Meziříčí. Nakonec zvítězila varianta přes Třebíč, kde hlavní trať překonala členitý terén pomocí několika mohutných mostů. Velkému Meziříčí tak připadla pouze nevýkonná lokální trať bez významnějších umělých staveb, kopírující terén. Začínala nádražím „v polích“, téměř tři kilometry od Studence, a končila nevhodně vysoko nad městem v katastru Oslavice.

Město si dobře uvědomovalo, že takové řešení není ideální. Když se po vzniku Československa začaly připravovat plány na nové kapacitní železniční spojení mezi východem a západem země – protože většina tratí z dob Rakouska-Uherska směřovala především ze severu na jih k Vídni – usilovalo o to, aby nová trať Brno–Praha vedla právě přes Velké Meziříčí. Ze čtyř navržených variant dvě počítaly s vedením trasy přes město, k jejich realizaci však nakonec nedošlo.

Otázka výstavby této trati se znovu otevřela ve druhé polovině třicátých let v souvislosti s rostoucí hrozbou nacistického Německa. Začalo se urychleně projektovat a v roce 1939 také stavět na svou dobu velkoryse pojaté dvojkolejné spojení z Brna do Havlíčkova Brodu s řadou mohutných mostů a osmi tunely. Některé z nich na konci války sloužily jako podzemní továrny na výrobu letadel pro německou armádu. Ani tentokrát však Velké Meziříčí nezískalo kvalitnější železniční napojení. Stávající lokálka byla sice od Oslavice prodloužena do údolí směrem k městu, nové nádraží však vzniklo opět na jeho okraji nad zástavbou a trať byla zakončena „v polích“, tentokrát na katastru Kozlova, přibližně tři kilometry od Křižanova.

Poslední příležitost získat lepší železniční napojení se naskytla poměrně nedávno v souvislosti s přípravou vysokorychlostní trati, která povede přes Loupežník za Fajtovým kopcem a kolem Lhotek směrem k Velké Bíteši. Podle původních plánů měl u Dolních Radslavic vzniknout terminál, kde by sice vysokorychlostní vlaky nezastavovaly, ale zajišťovaly by sem regionální rychlíkové spoje. Nakonec však bude zvoleno jiné řešení. Stejně jako v předchozích případech bude využita stávající lokální trať a napojení na vysokorychlostní železnici vznikne opět „v polích“, tentokrát v prostoru Nových Sadů. **Pavel Stupka**

Studenec v roce 1902
archiv Pavla Stupky

Studenec v roce 1902
archiv Pavla Stupky

Motorový vůz v barvách města, rok 2017
foto Pavel Stupka

Oslava 140 let železniční trati Studenec – Velké Meziříčí sobota 26. září 2026 na novém nádraží

- jízdy vlakovou soupravou taženou parní lokomotivou řady 555.129 do Studence a zpět
- dorazí legendární Slovenská strela a spolu s ní historické osobní i nákladní automobily Tatra či automobilová drezína

*Albatros na oslavách v roce 2008 u Studence
foto Pavel Stupka*

K úspěšnému otevření přispěla tehdejší mezinárodní situace. V období začínající studené války měla nová trať kromě osobní dopravy také významný vojensko-strategický význam a bylo potřeba ji zprovoznit co nejdříve.

„Strategický význam stanice dokládá i předimenzovaná čekárna, která v případě ohrožení měla sloužit jako shromaždiště obyvatel, pod budovou byl vybudován kryt, nástupiště byla stavěna pro dlouhé sanitní vlaky a ve stanici byl až do začátku devadesátých let jeden takový trvale deponován. Jednou z funkcí lokálky bylo vytvořit záložní spojení v případě poškození jedné z hlavních tratí, na které navazovala. Úsek do Křižanova patří mezi nejmladší postavené tratě v Čechách,“ vysvětluje Pavel Stupka.

Atmosféru tehdejší doby dokládá i skutečnost, že od roku 1952 se podle sovětského vzoru změnilo označení vedoucích železničních stanic. Dosavadní přednostové se stali náčelníky stanic. Ve Velkém Meziříčí byl prvním náčelníkem Karel Mikunda, označení „přednosta“ se na železnici vrátilo až po roce 1991.

Od nákladních vlaků k regionální dopravě

Druhá polovina 20. století přinesla další modernizaci kolejí i provozu. Po roce 1989 však výrazně poklesla nákladní doprava. Poslední pravidelný nákladní vlak odjel z Velkého Meziříčí v květnu 1997 a o několik let později skončila na trati do Studence pravidelná nákladní doprava úplně. Naopak osobní doprava se snažila lépe reagovat na potřeby cestujících. V devadesátých letech vznik-

ly nové zastávky ve Vlčatině a Kojatině a zastávka v Pozdatíně byla přesunuta blíže obci.

Trať slouží už 140 let

Přestože se Velké Meziříčí nikdy nestalo významným železničním uzlem, jak si jeho představitelé v 19. století přáli, lokálka do Studence sehrála v historii města mimořádně důležitou roli. Po desetiletí zajišťovala spojení obyvatel s okolním světem, podporovala rozvoj průmyslu i každodenní život regionu. Později ji doplnilo nové spojení přes Křižanov, které se stalo hlavní železniční branou města.

Letos si připomínáme 140 let od chvíle, kdy do Velkého Meziříčí přijel první vlak. Trať, která tehdy představovala symbol pokroku a moderní doby, zůstává i po více než století důležitou součástí dopravní historie města i života mnoha generací jeho obyvatel.

Přednostové

Za 140 let se ve vedení železniční stanice vystřídala řada přednostů (v letech 1952–1991 náčelníků). Do otevření nového úseku na Křižanov v roce 1953 stáli v čele stanice Hugo Gotlieb, Adolf Truczk, Karel Vranovský, Antonín Jablonka, Josef Maloušek, Václav Březáček, Josef Kožoušek a Karel Mikunda. Po něm stanici vedli Jan Hýsek, František Pitauer, František Chovanec, Leoš Stránský, Josef Vlček, Milan Kratochvíl, Josef Nováček a Jiří Mejzlík. Po organizačních změnách na Českých drahách přešlo řízení stanice pod větší železniční uzly.

Filosofické otázky matematiky představí seminář na gymnáziu

Ve dnech 17. až 20. srpna 2026 se bude konat na Gymnáziu Velké Meziříčí v pořadí již XXII. seminář o filosofických otázkách matematiky. Pořadatelé jsou Komise pro vzdělávání učitelů matematiky a fyziky Jednoty českých matematiků a fyziků (JČMF) a GVM.

Program semináře tvoří přednášky zaměřené na matematiku, fyziku, ale i na filosofii, pedagogiku a nově i na umělou inteligenci (AI). Konkrétní představu je možno získat z programu a názvu i stručných anotací přednášek na stránkách semináře.

<https://www.gvm.cz/cs/projekty/seminare-jcmf>.

Zvláště je možno upozornit na představení 3. českého vydání populární učebnice Fyzika autorů Halliday, Resnick, Walker (HRW), či na přednášku významné vědkyně Lenky Zdeborové, která působí na univerzitě Lausanne. Její přednáška má název Od magnetů k ChatGPT: Rozumíme umělé inteligenci?

Zájemci mohou dorazit na vybrané přednášky.

Aleš Trojáněk

Slavná pout' v Netíně už klepe na dveře

Největší pout' v našich končinách, tedy mariánská pout' v Netíně, se letos koná přesně v polovině srpna. Od pátku 14. do neděle 16. srpna se můžete těšit na opravdu nabitý program.

V pátek v 16 hodin bude na farním dvoře zahájena výstava obrazů Evy a Bořivoje Pejchalových. Na vernisáž naváže letní tvoření pro malé i velké ve farním areálu. Od 16.30 do 18.00 bude otevřena věž kostela. K pouti patří i zábava, v pátek večer zahraje Accort.

Sobotní program začne v 8 hodin slavnostní mší svatou, kterou bude sloužit P. Daniel Martinek. Od 16 do 19 hodin bude probíhat

tvůřivě odpoledne pro děti. Ve stejný čas budete moci navštívit výstavu otce a dcery Pejchalových. V 17.00 v kostele začne poutový koncert Společně pro dobrou věc, na kterém vystoupí houslistka Lucie Sedláková Hůková a varhaník Jaroslav Tůma. Výtěžek půjde na podporu centra pro rodiny s dětmi Kopretina. Po skončení koncertu proběhne na nádvoří před kostelem dobročinný jarmark. I na sobotu se chystá taneční zábava, tentokrát se skupinou Beat Band. Netínská pout' vyvrcholí v neděli 16. srpna. V 7.30 hodin proběhne mše svatá v kostele, kterou bude sloužit P. Bohumil Poláček, v 9 hodin pak mše svatá v poutním areálu, kterou bude sloužit P. Jiří Kaňa. O půl jedenácté dopoledne se poutníci ze všech světových stran (z Velkého Meziříčí průvod vychází v 6.30 hodin) sejdou u Černého kříže a společně se vydají v průvodu do poutního areálu, kde v 11 hodin začne mše svatá, kterou budou sloužit P. Michal Josef Pojezdný (bývalý opat strahovského kláštera) a farář měřínský a místoděkan velkomeziříčský P. Josef Havelka.

Už od devíti hodin dopoledne bude na nádvoří před kostelem probíhat dobročinný jarmark a od stejné hodiny bude otevřena i výstava Evy a Bořivoje Pejchalových.

Na návsi samozřejmě nebudou chybět nezbytné poutové atrakce, před kulturním domem bude vyhrávat muzika a o půl páté odpoledne vystoupí Kochánovská chasa.

Petr Chřoupek

Husův dům přivítá Keřkovského, Rumla a Jirousovou

Koncem prázdnin v Husově domě odstartují oblíbené přednášky se zajímavými hosty. Novou sezónu zahájí dopoledne s Pavlem Keřkovským, následovat budou Joel Ruml a Františka Jirousová.

První dopoledne s hostem Pavlem Keřkovským je připravené na neděli 30. srpna v 10:15 na téma Masaryk a demokracie. Nabídne odpovědi na otázky – jak chápal demokracii první československý prezident, jak je demokracie devalvována některými našimi politiky a co můžeme pro demokracii udělat my sami.

V neděli 30. září v 10:15 navštíví Husův dům Joel Ruml. Jeho přednáška nese název Víra v Boha jako benefit pro život.

Františka Jirousová představí francouzského náboženského myslitele a vědce Pierra Teilharda de Chardina coby mystika hmoty, který chápe svět jako otevřený proces. Člověk je do něj vtažen a nese spoluzodpovědnost za jeho další podobu. Evoluce pro Teilharda není jen vesmírný děj, ale také pohyb dějin a ducha, jehož osobním středem je Kristus. Jeho představa sjednocování v různosti je naléhavým odkazem pro dobu válek a rozdělených společností. Přednáška se koná ve středu 21. října v 17 hodin. Akce proběhnou v Husově domě, U Světlé 24.

Vstupné je dobrovolné.

Martina Váchová

Velké Meziříčí čeká festival Bezmez x Moon Noize

Letošní ročník velkomeziříčského festivalu Bezmez ve spojení s kočovným festivalem Moon Noize nabídne průřez současnou hudební a uměleckou tvorbou. V termínu 20.–23. 8. 2026 návštěvníky čeká nabitý program hned na několika lokacích ve Velkém Meziříčí i v jeho bezprostředním okolí, od hlavního festivalového areálu Ve stanu vstanu na Fajtově kopci, přes Jupiter club, špitální kostelík, náměstí před Kotvou, novou synagogu, luteránské gymnázium až po prostory pod dálnicí D1. Hudební program je sestaven ze žhavých

jmen, jako jsou čerstvé držitelky hudebních cen Marie April a Meowlau, Denis Bango, který vystoupí jak se svým sólovým klavírním projektem, tak se skupinou The Wilderness, hudebnice Never Sol nebo slovenský producent Kodiki. O rapovou sekci se postarají Temný Rudo, Don Bart 001, HYTZ a JamaicaFusball. Zastoupeny budou také čerstvé počiny jako například Candy Pumps, Dohor, onepunchinch, Pivoňka a Tadeus Racety. Umělecké výstavy proběhnou v prostorech luteránského gymnázia, Galerie Neme-

zis a v areálu festivalu. Kolektivní výstava v gymnáziu s názvem Nevyslovená rána se zaměří na osobní i společenská traumata, procesy marginalizace a hledání identity. Její součástí bude široké rozpětí umělců (Karolína Auzká, Maroš Bavoľár, Nina Böttcherová, Katharina Büttgen, Julie Drahovzalová, Josef Hakl, Jurrie Charvátů, Sebastian Karvay, Eduard Klena, Radim Lohoňka, Viktoriia Shakhnovich) zastupujících brněnskou, pražskou, ostravskou i zahraniční scénu. Výstava potrvá do 31. 8. 2026.

Galerie Nemezis představí umělkyni Michaelu Novákovou. Výstava jejích děl nazvaná Exuvie bude k vidění do 19. 9. 2026 v ulici Radnická 635/8 a 46/10.

Fúze lokálního festivalu Bezmez s putovním festivalem Moon Noize si bere za cíl rozšiřovat zastoupené hudební žánry, množství lokací a přesahy do výtvarného umění, literatury a filmu. V rámci programu proto bude možné navštívit také živé vystoupení podcastu Rapspot, autorské čtení Marka Šindelky, pásmo krátkých studentských filmů, architektonickou procházku městem a mnoho dalšího. *Michaela Holečková*

Evropský festival filozofie: ochutnávka 20. ročníku

Velké Meziříčí se v září opět promění v místo, kde se setkávají veřejná debata, filozofie, společenské otázky i osobní příběhy. Jubilejní 20. ročník Evropského festivalu filozofie nabídne pestrý týden přednášek, diskusí a setkání s osobnostmi, které zásadně ovlivňují současné myšlení. Kompletní program přineseme v zářijovém čísle Velkomeziříčska, už nyní však nabízáme ochutnávku toho nejzajímavějšího.

Knihy, čtenáři a město
Festival zahájí úterní blok v nové městské knihovně. Literární vědec Jiří Trávníček představí aktuální stav čtenářství v Česku, historik Martin Nodl otevře téma proměn knižní kultury a její budoucnosti. Ředitelka knihovny Ivana Vaňková přiblíží, jakou roli hraje knihovnictví ve Velkém Meziříčí a jak město proměnila nová knihovna.

Pravda, lež a digitální svět

Ve čtvrtek se Jupiter club stane dějištěm slavnostního zahájení festivalu. Následná diskuse se zaměří na hodnoty pravdy v digitálním věku. Věra Jourová otevře otázku, zda technologie posilují demokratické hodnoty, nebo naopak vytvářejí nové propasti. Filozof jazyka Tomáš Kobližek vysvětlí pojem fear speech a ukáže, jak se strach šíří v dnešní komunikaci.

Evropa v proměnách
Páteční program ve špitálku nabídne pohled na budoucnost Evropy. Zuzana Harmáčková představí scénáře vývoje evropského prostoru, zatímco Kateřina Kočí se zaměří na to, jak EU hledá nové místo v měnícím se geopolitickém prostředí.

Mosty a propasti v komunikaci

Sobotní dopoledne v luteránu bude patřit tématu, jak spolu (ne)mluvíme. Paulína Tábery, Tomáš Kostecký a Josef Šlerka nabídnou tři různé pohledy na svobodu slova, sousedství i online dialog. Odpoledne bude patřit dětské dílně Domaluj si básničku.

Chudoba, právo a smrt

Nedělní blok otevře diskuse o chudobě a bohatství s Robinem Maialeh, Kateřinou Smejkalovou a Sašou Uhlovou. Následovat bude přednáška evropského žalobce Pavla Zemana o fungování veřejné žaloby v evropském kontextu. Večer přinese setkání věnované tématu smrti, na kterém vystoupí čtveřice odborníků z oblasti religionistiky a antropologie.

Technologie a křesťanské myšlení

Pondělí nabídne blok věnovaný digitalizaci, robotice a umělé inteligenci v podání týmu Badis AI. Večer bude patřit desátému výročí Nadace Františka Podstatzky Lichtensteina. Závěrečný úterní program ve špitálku otevře křesťanské myšlení jako prostor mostů i propastí – s Eduardem Fiedlerem, Pavlem Ambrosem a Michaelem Hauserem.

Afterpárty

Neformální setkání občanů u společného stolu u příležitosti zakončení 20. ročníku festivalu filozofie.

Hard Barock – vystoupení kapely gen. Andora Šándora.

Občerstvení zajištěno – vlastní pochutiny a pití na ochutnávku pro příznivce filozofie vítány.

Festival letos znovu ukáže, že filozofie není vzdálená disciplína, ale živý způsob, jak se ptát, přemýšlet a hledat cestu mezi světy, které se někdy přibližují a jindy vzdalují.

Doprovodný program najdete na stránkách Jupiter klubu.

Milan Dufek, ředitel festivalu

Malucháři se sjeli na Fajtův kopec. Pro nemocného Honzíka vybrali 5 000 korun

Skiareál pod rozhlednou na Fajtově kopci a parkoviště u Svitů v červenci zaplnily legendární maluchy, tedy vozy Fiat 126p. Od pátku 24. do neděle 26. 7. se zde uskutečnil už třetí ročník srazu Maluch VelMez.

Do Velkého Meziříčí dorazilo 39 klasických fiatů z České republiky a Slovenska. Nechyběl ani šlapací maluch z Maďarska. Pro účastníky byl připraven bohatý program plný soutěží a zábavy.

„Závodili jsme v hodu záchodovou štětkou do záchodové mísy, hledali nejlepší maškarní převlek pro malucha, otestovali jsme své schopnosti při jízdě zručnosti a připravili soutěže pro děti. Celé sobotní odpoledne pak vyvrcholilo velkým finále Fear Factor, ve kterém rozhodovala odvaha, rychlost, šikovnost i trocha štěstí,“ přiblížil program pořadatel Ondřej Dvořák. Součástí akce byla také charitativní sbírka pro osmiletého Honzíka, který trpí gene-

tickým onemocněním. Na pomůcky a rehabilitace se podařilo vybrat 5 000 korun. „Maluch není jen auto, ale především skvělá parta lidí, které spojuje stejná vášeň,“ zhodnotil Ondřej Dvořák. Zároveň pozval příznivce těchto ikonických vozů na další ročník srazu, který se uskuteční v roce 2028 opět na Fajtově kopci pod rozhlednou.

Martina Váchová

Muzeum má novou pokladnu

Poslední červencové pondělní odpoledne bylo významnou chvílí pro velkomeziříčské muzeum. Slavnostně byla uvedena do provozu nová pokladna. Ta se nyní nachází v nových prostorách v přízemí věže.

Nová moderní pokladna spolu se zázemím pro návštěvníky je dílem architektky Evy Uchytlové. Samotná realizace je pak výsledkem spolupráce mezi majitelem zámku, rodinou Podstatzky

Lichtenstein, muzeem a městem jako zřizovatelem muzea. Po krátkém uvítacím projevu ředitelky muzea Ireny Tronečkové slavnostně přestříhl pásku místostarosta města Martin Kaman. Pak si společně s dalšími hosty, mezi kterými nechyběla třeba radní Andrea Vašíčková a samozřejmě majitel zámku Jan Podstatzky-Lichtenstein, prohlédl nové prostory, které zdejšímu muzeu dodávají ještě více lesku.

Petr Chňoupek

Netínský zpravodaj získal Zlatého Cyrila

Netínský zpravodaj uspěl v celostátní soutěži O nejlepší zpravodaj roku 2025. V kategorii obcí a měst do 500 obyvatel obsadil první místo a získal nejvyšší ocenění Zlatý Cyril. Výsledky jubilejního 15. ročníku soutěže byly slavnostně vyhlášeny 4. července 2026 na Velehradě.

Netín patřil už před slavnostním ceremoniálem mezi tři finalisty své kategorie. Konečné pořadí však jeho zástupci neznali. Na Velehrad proto odjžděli s nadějí, že by se obecnímu periodiku mohlo podařit dosáhnout na nejvyšší příčku. „Věděli jsme, že jsme mezi třemi nejlepšími, a samozřejmě jsme si přáli zvítězit. Když při vyhlášení zaznělo jméno Netína, byla to pro nás obrovská radost,“ uvedl starosta obce Radek Singer.

Společně se starostou se slavnostního vyhlášení zúčastnil také grafik a editor zpra-

vodaje Petros Martakidis. Ten je autorem podoby tištěného Velkomeziříčska, pro které zároveň supervizuje sazbu a složitější tematické strany sám připravuje. „Podle obsahové i vizuální stránky periodik, které jsem na místě viděl, by bylo Velkomeziříčsko mimořádně silným soutěžícím. Má ale nepřekonatelný handicap v kvalitě tisku. Dlouhodobě se nám nedaří kvůli přísnému zákonu o veřejných zakázkách dosáhnout stabilní úrovně výsledné podoby časopisu, a to je pro naše Velkomeziříčsko v těchto typech soutěží opravdu limitující. Je to škoda, protože obsah Velkomeziříčska je impozantní a práce celého týmu pak vyjde trochu naprázdno,“ řekl Martakidis a dodal: „Netínský zpravodaj můžeme v tom malém nákladu tisknout v daleko vyšší kvalitě.“

O přihlášení Netínského zpravodaje do soutěže se v obci začalo uvažovat v únoru 2026.

Podle starosty Radka Singera bylo hlavním důvodem přesvědčení, že se zpravodaji dlouhodobě daří informovat obyvatele pravidelně, otevřeně a srozumitelnou formou. Odborná porota na Netínském zpravodaji ocenila především obsahovou pestrost, širší zpracovávaných témat a mimořádný přístup k práci s fotografiemi a titulky. Podstatnou součástí zpravodaje je samotný život Netína a Záseky. Kulturní, sportovní a společenské akce, práce místních spolků, obecní projekty i běžná setkávání obyvatel vytvářejí témata, která se následně objevují na jeho stránkách.

„Bez aktivních občanů bychom neměli o čem psát. Právě jejich účast na akcích, ochota pomáhat a vytvářet společenský život dávají zpravodaji jeho obsah a charakter,“ zdůraznil starosta.

Martina Váchová

Náplavka ano, ale až po vyřešení dopravy

Plány na výstavbu náplavky v centru Velkého Meziříčí zásadně ohrožují budoucí řešení kritické dopravní situace. Vedení města dnes upřednostňuje rekreační projekty před klíčovou infrastrukturou, přestože doprava v centru dlouhodobě kolabuje a parkování je nedostatečné. Na rizika tohoto postupu navíc upozorňuje i odborný posudek, který varuje před realizací náplavky bez předchozího vyřešení dopravní infrastruktury. Současně je třeba připomenout, že i studie, která byla v minulosti prezentována jako klíčové řešení dopravní situace ve městě, počítá s novým výjezdem ze Svitů.

Navrhovaná podoba náplavky by v budoucnu fyzicky zablokovala prostor pro výstavbu nového silničního mostu z areálu Svit (Ostrůvek). Právě tento most je přitom jediným koncepčním řešením, kte-

ré může výrazně ulevit přetíženému centru, zlepšit výjezd z lokality a odlehčit náměstí i navazujícím ulicím.

Pokud město realizuje náplavku dříve než most, vznikne zásadní problém. Buď bude nutné nově vybudovanou rekreační zónu při stavbě mostu zcela zničit, nebo, v horším případě, se most už nikdy nepostaví. V obou variantách jde o ekonomicky nezodpovědné rozhodnutí s dlouhodobými negativními dopady na fungování města. Stejně zásadní je i nedostatek parkovacích kapacit. Centrum města nutně potřebuje parkovací dům, ideálně v plném vlastnictví města. Jen tak lze zajistit dostupné ceny pro obyvatele a zároveň vracet výnosy z parkování zpět do městského rozpočtu.

Řešení je přitom jasné. Nejprve vybudovat základní dopravní infrastrukturu, tedy nový most a parkovací dům, teprve potom investovat do rekreačních projektů, jako je náplavka. Opačný postup by znamenal zhoršení dopravy, zmařené investice a promarněnou příležitost k dlouhodobému rozvoji města.

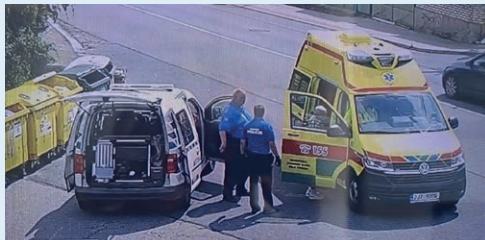
Dalším aspektem je využitelnost prostoru občana a s tím spojené náklady na jeho údržbu v porovnání s celkovou výší investice. Jedná se o volnočasový prostor, který nabízí omezené využití v závislosti na ročním období. Je také nutné vzít v úvahu, že se celá náplavka nachází v záplavové zóně.

Prioritou musí být funkční doprava a plynulý výjezd z areálu Svit. Bez těchto kroků nebude možné situaci v centru Velkého Meziříčí zlepšit.

Radim Seifer, zastupitel

Strážníci informují

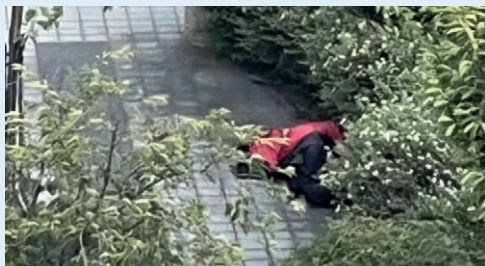
V úterý 23. června přijala hlídka městské policie oznámení, že u penzionu U Beranů na Třebíčské ulici sedí na zemi už od předešlého dne muž. Hlídka se dostavila na místo, osmašedesátiletého muže posadila do stínu a přivolala RZZS Kraje Vysočina. Lékař konstatoval, že muž nemá žádný zdravotní problém. Strážníci o situaci vyrozuměli odbor sociálních věcí městského úřadu.

Ve středu 1. července o půl jedenácté dopoledne dostala městská policie informaci, že na Třebíčské ulici leží na chodníku podnapilý muž. Hlídka na místě zjistila jeho totožnost a dala mu dýchnout. Výsledkem bylo 1,5 promile alkoholu v dechu. Vzhledem k tomu, že muž nebyl schopen samostatného pohybu a uváděl, že se léčí s nějakou chorobou, přivolali strážníci RZZS. Lékař po prvotním vyšetření uvedl, že není nutné muže převézt na záchytku. Následně dostavila matka muže, která uvedla, že se o syna postará. Hlídka je převezla do místa bydliště.

V sobotu 11. července krátce před devátou hodinou večerní přišla na služební telefon vedoucímu městské policie fotografie muže ležícího před vchodem do ZŠ Sokolovská a sms zpráva se žádostí, aby byl z místa vykázán. Hlídka zjistila, že se jednalo o místního bezdomovce, který před školou spal. Muž byl podnapilý, ale bez známek zranění. Byl schopen samostatného pohybu a orientace, proto mu strážníci doporučili, aby se šel vyspat do místa pobytu.

Městská policie Velké Meziříčí

Záleží vám na vaší místní části? Zapojte se do práce v komisi pro místní správu

Spolu s podzimními volbami do zastupitelstev obcí budou mít obyvatelé místních částí Velkého Meziříčí možnost ovlivnit také složení komisí pro místní správu. Nepůjde o volby v pravém slova smyslu, ale o anketu, jejíž výsledky poslouží Radě města Velké Meziříčí jako podklad při jmenování nových komisí na další volební období. Komise pro místní správu působí v Hrbově a Svařenově, Lhotkách, Kúskách a Dolních Radslavicích, Mostišťích a Olší nad Oslavou. Jsou důležitým spojovacím článkem mezi obyvateli místních částí a vedením města. Jejich členové dobře znají potřeby své vesnice, upozorňují na problémy, přicházejí s návrhy na zlepšení a pomáhají rozvíjet komunitní život.

Co práce v komisi obnáší?

Členové komisí pravidelně projednávají podněty obyvatel a předávají je radnici. Sledují stav místních komunikací, veřejného osvětlení, zeleně, dětských hřišť nebo autobusových zastávek a navrhuji potřebná opatření. Vyjadřují se také k připravovaným investicím a dalším záměrům, které se jejich místní části týkají.

Komise se zároveň podílejí na organizaci kulturních, společenských a sportovních akcí a podporují sousedský život. Přestože samy nerozhodují o rozpočtu ani o realizaci jednotlivých projektů, jejich doporučení a podněty jsou pro vedení města důležitým vodítkem.

Jak bude výběr členů probíhat?

Anketa proběhne ve stejném termínu jako volby do obecních zastupitelstev, tedy v pátek 9. a v sobotu 10. října 2026. Obyvatelé jednotlivých místních částí budou moci na hlasovacím lístku označit kandidáty, kterým důvěřují. Výsledky ankety následně poslouží radě města při jmenování členů komisí.

Počet členů komisí je navržen stejně jako v minulém volebním období:

- Hrbov a Svařenov – 7 členů,
- Lhotky, Kúsky a Dolní Radslavice – 11 členů (7 za Lhotky, 2 za Kúsky a 2 za Dolní Radslavice),
- Mostiště – 7 členů,
- Olší nad Oslavou – 7 členů.

Hledáme nové zájemce

Pokud vám není vaše místní část lhostejná, chcete se podílet na jejím rozvoji a máte chuť aktivně řešit věci, které se týkají každodenního života vašich sousedů, přihlaste se mezi kandidáty. Není potřeba žádná politická příslušnost ani předchozí zkušenosti – nejdůležitější je zájem o místo, kde žijete, ochota spolupracovat a chuť přicházet s nápady.

Zájemci o kandidaturu se mohou obracet na předsedy jednotlivých komisí nebo na město Velké Meziříčí, kteří poskytnou veškeré potřebné informace o dalším postupu.

- Město Velké Meziříčí, Martin Kaman (místostarosta) – 777 082 870
- Hrbov, Svařenov, Vladimír Sedláček – 774 970 450
- Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice, Jan Oulehla – 702 069 441
- Mostiště, Zdeněk Kocourek – 777 792 081
- Olší nad Oslavou, Libor Jaša – 777 792 082

Poděkování dosavadním členům

Velké poděkování patří všem členům komisí pro místní správu, kteří svou práci vykonávali v uplynulém volebním období. Díky jejich aktivitě se podařilo uskutečnit řadu menších i větších projektů, zlepšit veřejný prostor i uspořádat množství kulturních a společenských akcí, které přispívají k životu v místních částech.

„Místní komise jsou pro město nepostradatelné. Jejich členové znají perfektně své dědiny a díky tomu se k nám dostávají nápady, které bychom jinak jen těžko zachytili. Kromě toho často pořádají brigády nebo perfektní společenské akce. Vážím si všech, kteří volný čas věnují svému okolí a sousedům. Blížící se volby jsou pro komise dobrou příležitostí pobavit se o tom, kdo chce v práci pro vesnici pokračovat dál a koho získat nově,“ říká místostarosta Martin Kaman.

Máte chuť něco změnit k lepšímu? Zapojte se i vy. Budoucnost místních částí mohou ovlivňovat právě lidé, kteří v nich žijí.

Chcete fotografie svých kandidátů zdarma ve Velkomeziříčsku?

Pošlete je!

Komunální volby se uskuteční v pátek 9. a v sobotu 10. října 2026 společně s prvním kolem voleb do Senátu.

V zářijovém vydání Velkomeziříčska, které vyjde ve středu 2. září, zveřejníme přehled subjektů kandidujících do zastupitelstva města Velké Meziříčí a jejich kandidátů. Uzávěrka vydání je 21. srpna 2026. Do tohoto termínu prosíme o zaslání seznamu kandidátů na e-mail redakce velkomezirisko@velkomezirici.cz. U každého kandidáta uveďte jméno, věk, povolání a stranickou příslušnost. Současně zašlete fotografie kandidátů v tiskové kvalitě.

Zastupitelstvo bude mít 23 členů

Město Velké Meziříčí bude mít ve volebním období 2026–2030 stejně zastupitelů jako dosud – třiatvacet. Počet členů byl schválen na zasedání zastupitelstva města 16. června.

Úřad se do nové budovy radnice vrátí v srpnu

Stavební úpravy nové budovy radnice zatím nejsou u konce. Živnostenský úřad a odbor životního prostředí se sem vrátí až ve druhé půli srpna.

Odbor životního prostředí nyní najdete v zasedací místnosti v budově spořitelny a živnostenský úřad prozatím sídlí v zasedací místnosti staré radnice.

V nové budově radnice probíhá zvenku oprava fasády a uvnitř toalet, kuchyněk, podlah v chodbách a dalšího.

Martina Váchová

Flotila sociálních služeb se rozšiřuje

V červenci si zaměstnanci Sociálních služeb města Velké Meziříčí užili malý slavnostní akt. Místostarosta Martin Kaman převzal z rukou Milana Dobrovolného klíčky od nového hybridu Opel Frontera, který rozšíří flotilu vozidel sociálních služeb.

Ta je dnes už téměř celá elektrická či hybridní. Martin Kaman obratem klíčky předal ředitele sociálních služeb Janě Nachtigalové.

Nová hybridní Frontera doplní další vozy Opel, které tradičně dodává velkomeziříčská společnost Auto Dobrovolný, jež se stará nejen o dodávku vozidel, ale též o jejich servis.

Petr Chňoupek

Zprávy od hasičů

V pátek 3. července zasahovali hasiči ze stanice Velké Meziříčí u dopravní nehody na mostě přes Balinku na Třebíčské ulici. Řidička vyjžděla na hlavní silnici a střetla se s vozidlem, které projíždělo po hlavní silnici. Řidič vozidla vyjel po nárazu na most a automobil uvízl v prostoru u zábradlí.

V sobotu 11. července profesionální hasiči z Velkého Meziříčí, spolu se svými kolegy z HZS Třebíč a SDH Velké Meziříčí, Budišova, Rohy, Rudíkov, Mihoukovic, Nárameč, Trnava a Tasov, zasahovali v lese u obce Rohy. V odpoledních hodinách jednotka vyjžděla v rámci vyhlášení II. stupně požárního poplachu do obce Rohy, kde hořel les. Velkomeziříčští hasiči zde prováděli hasební práce a kyvadlovou dopravu vody na požářiště.

V pondělí 27. července krátce před pátou hodinou odpolední zasahovali velkomeziříčští profesionální hasiči společně s kolegy ze sborů dobrovolných hasičů Velké Meziříčí, Mostiště a Křižanov při požáru suché trávy na mezi desetkrát deset metrů v Mostištích. Hned po návratu z Mostiště vyjela jednotka profesionálních i dobrovolných hasičů z Velkého Meziříčí do Laviček k požáru balíku slámy.

Foto: Hasiči Velké Meziříčí
Zdroj: hasici-vysocina.cz

Mlýn Baling - koncert kapely Zahrajem
Foto Martina Váchová

Mlýn Baling - koncert kapely Zahrajem
Foto Martina Váchová

Sraz historických kol
Foto Tomáš Adam

Sraz historických kol
Foto Tomáš Adam

Řecký večer na koupališti
Foto Tomáš Adam

Řecký večer na koupališti
Foto Tomáš Adam

Sousedská pártý u Kotvičky
Foto Martina Váchová

Sousedská pártý u Kotvičky
Foto Martina Váchová

*Pivní den v Mostřisticích
Foto Petr Chňoupek*

*Mezinárodní dřevorubecké závody v Radenicích
Foto Martina Váchová*

*Fajtfest 2026
Foto Tomáš Adam*

*Fajtfest 2026
Foto Petr Chňoupek*

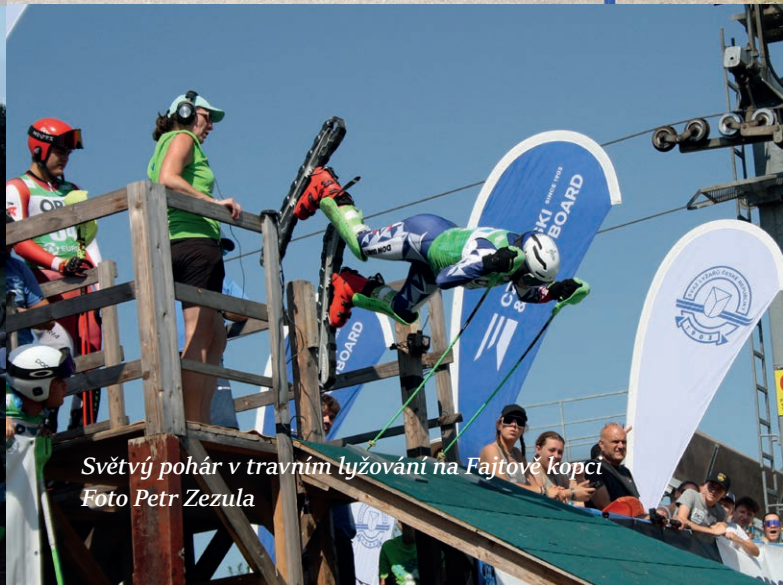
*Pouť ve Lhotkách
Foto Martina Váchová*

*Pouť v Kúskách
Foto Martina Váchová*

*Letní kino na koupališti
Foto Martina Váchová*

*Světový pohár v travním lyžování na Fajtově kopci
Foto Petr Zezula*

Meziříčský uličník

aneb Zajímavé domy v našem městě

Opustili jsme ulici Komenského a dostáváme se na náměstí, proto se dnes budeme věnovat tomuto prostoru.

Marie Ripperová

Dům kdysi vdovy Kotvinky byl v průběhu 17. století natolik zničen, že jej vrchnost musela znovu vystavět. Dům „od předešlé vrchnosti nákladem vystavěný vedle pivovaru panského ležící“ koupil 30. 9. 1677 krejčí Jan Kuchař za 80 zlatých rýnských. Po něm dům vlastnila rodina Plachetkova. Od své matky Zuzany Plachetkové dům převzal 20. 1. 1692 Augustin Plachetka jinak Trnka. Sice jej plánoval k užívání „pro sebe, manželku a dědice“, ale již 30. 7. 1699 dům prodal svému bratru Václavovi. Ani ten nebyl majitelem dlouho. Dne 16. ledna 1701 dům koupil Jan Strčanovský, opět za cenu 80 zlatých.

O tomto muži už jsme slyšeli v souvislosti s domem č. 7, kam se přišel. Jím začíná půl druhého století majitelů z jedné rodiny. Jan zemřel 18. dubna 1742 ve stáří 65 let. V matrice je uvedeno, že byl kostelním hospodářem (oconomus ecclesia). Oženil se celkem třikrát, ale závět nese-psal. Zůstali po něm tři synové z druhého manželství a jeho třetí manželka Dorota s ročním synkem Františkem. Ani jeden ze synů nebyl

plnoletý. Teprve v únoru roku 1745 převzal dům nejstarší syn Jan, v tu dobu devatenáctiletý. Dům byl označen za „hrubě zpuštěný“, takže byl ohodnocen cenou 100 zlatých. Jan měl tedy každému ze svých bratrů vyplatit po 20 zlatých. Vdova Dorota měla nárok na světničku v domě, kterou mohla užívat až do smrti nebo případného provdání. Antonín se svého podílu vzdal, ostatní bratry Jan postupně vyplatil.

Antonín Strčanovský se stal jezuitou a misionářem. Působil v oblasti dnešního Mexika u indiánů kmene Tarahumarů. Po zrušení jezuitského řádu se vrátil do Velkého Meziříčí a dožil v rodném domě. On i jeho bratr Jan zemřeli v průběhu roku 1799. (Antonín 31. ledna, Jan 10. července). Dům v ceně 400 zlatých zdědil Janův syn, opět Jan Strčanovský. Ten byl výtvarně nadaný. Dochovalo se od něj několik rytin. Nejznámější je asi pohled na Meziříčí, ale vytvářel i obrázky poutních míst a svatých. Je také autorem portrétu svého strýce Antonína. Jím končí řada Janů Strčanovských, ale v rodině dům zůstává dál. V roce 1808

Jan Strčanovský odstoupil dům svému nevlastnímu synu Františku Bloudkovi, s jehož matkou Annou, vdovou po místním sládku Matěji Bloudkovi, se oženil 25. 8. 1807. Vymínil si pro sebe a manželku bydlení v horním patře domu, pro svého bratra Antonína a sestry Josefku a Annu zajistil bydlení v dolním patře až do smrti. Hodnota domu činila 900 zlatých. Jan Strčanovský zemřel 25. 6. 1814.

František Bloudek byl také sládkem. Když se 22. 1. 1826 oženil s Johanou Libischovou, připsal jí dům v ceně 600 zl. Manželé ale v domě nebydleli, v roce 1857 je sčítání obyvatel zachytilo v sousedním domě č. 13. Johana zemřela 16. ledna 1858. Majitelem domu se opět stal František Bloudek, ale ten zemřel 26. 5. 1864. Po otcově smrti dům zdědily jejich dcery – Eleonora Kniesová, Karla Kürzová, Jana Lendllová, Františka Vaňková a Bedřiška Bloudková. V roce 1857 v domě bydlela Karolína s manželem Adolfem Kurzem, obchodníkem, a se synem. Eleonora Kniesová dům od sester vykoupila a v roce 1865 byla

jedinou majitelkou ona. V domě bydlela s manželem Františkem Kniesem, sládkem, se čtyřmi syny a dcerou. Synové kromě nejmladšího už se živili sami, byl mezi nimi sládek, myslivec a diurnista u poštovního úřadu v Brně. Nejmladší byl žákem místní rolnické školy. Ve druhém bytě bydlela další ze sester, vdova Františka Vaňková.

V roce 1876 dům koupil knihtiskař Jan Florián Šašek s manželkou Anežkou za šest tisíc zlatých. Postupně získali oprávnění k prodeji i výrobě knih. V domě bydleli se syny Františkem, Aloisem a Eduardem. Byt s nimi sdílel i knihařský pomocník, dva učňové a služka. Dalším obyvatelem domu byl úředník Karel Werner a jiný úředník Ferdinand Chudý zde žil s manželkou, dcerou, synem a služkou.

Roku 1889 J. F. Šašek zemřel. Majitelkou domu se stala vdova Anežka, která zde žila spolu se syny Františkem a Aloisem. V bytě bydlela také příbuzná, která navštěvovala měšťanskou školu, dále dva učedníci a služka. Jiný byt obýval c. k. okresní sekretář František Schadek s manželkou, synem, dvěma dcerami a služkou.

S vedením tiskárny pomáhal vdově František Frgal, za kterého se 7. 5. 1894 provdala. V roce 1894 dům vyhořel, a ztratil tak svoji renesanční podobu. V roce 1900 byl Alois Šašek na vojně a jeho starší bratr František se odstěhoval. Kromě manželů Frgalových žilo v domácnosti pět učňů a dvě služby. Jedním z učňů byl Jan Mucha, který si později otevřel vlastní tiskárnu. V domě byly i další byty. Bydlel zde berní inspektor JUDr. Josef Honzík, ředitel měšťanských škol Josef Podhorný s manželkou, dvěma dcerami a synem a katecheta reálky P. Karel Vystrčil.

Alois Šašek se snažil převzít tiskárnu jako své dědictví po otci. Po neshodách se František Frgal oddělil a zřídil si vlastní tiskárnu v domě č. 10, v listopadu 1904 však zemřel. Vdova Anežka dál žila v domě č. 12. V roce 1910 měla služku a na stravu ještě více než devadesátiletou Karolinu Apetaurovou. V domě bydlel také Alois Šašek s manželkou Olgou a dvěma dcerami. S nimi žil švagr Vladimír Čech ml., dva učňové a služka. V dalším bytě bydlel staniční mistr železnice Adolf Herzog s manželkou a tchyní. Pak zde žil ještě ředitel Podhorný s manželkou, dvěma dcerami a synem. Syn studoval univerzitu, jedna dcera byla učitelka a druhá absolventka průmyslové školy. V roce 1919 Alois Šašek ovdověl, a ještě ve stejném roce se podruhé oženil s učitelkou Pavlou Řehořkovou. V domě žil s manželkou, třemi dcerami z prvního manželství a synem Vladimírem, který se narodil v roce 1920. Do domácnosti patřila kuchařka, služka a dva učedníci. V dalších bytech bydlel katecheta P. Karel Vystrčil, profesor reálky František Štěpánek s manželkou a Julie Vilímková, manželka fotografa Vilíma Vilímka, s dcerou Vratislavou.

V roce 1933 Alois Šašek zemřel a dům i tiskárnu zdědil jeho syn Vladimír. Protože ještě nebyl plnoletý, vedla tiskárnu jeho matka Pavla Šašková. Vladimír Šašek převzal tiskárnu od 1. 1. 1945, v roce 1948 však byla znárodněna a pod různými názvy pracovala dále.

Rytina Velkého Meziříčí od Jana Strčanovského

Objevujte Velké Meziříčí a okolí!

Za novými zážitky nemusíte cestovat daleko. Často jsou kousek na dosah a čekají, až je objevíte. Vydejte se s námi poznat Velké Meziříčí a jeho okolí!

Škola hrou na Vysočině

Učitelé, vychovatelé, pedagogové! Vemte děti ven za dobrodružstvím a poznáváním! Na Vysočině máme pestrou nabídku zábavných výukových programů. Vyzkoušejte je!

Odhalte čarodějnickou historii Velké Bíteše

Vydejte se do časů, kdy o lidských osudech rozhodoval strach, pověry a předsudky. Expozice Čas čarodějnic ve Velké Bíteši přibližuje skutečné příběhy spojené s čarodějnickými procesy, fungováním městského soudu i tragickými osudy jeho obětí. Působivou atmosféru celé výstavy navíc podtrhují autentické historické sklepní prostory.

Po stopách poutních míst

Velkomeziříčsko má bohatou duchovní tradici, kterou dodnes připomínají poutní kostely, kaple i křížové cesty. Vydejte se po stopách poutníků do Netína, Měřína nebo Křižanova za krásnou architekturou a zklidněním. Pokud si chcete poutní tradici prožít na vlastní kůži, vydejte se 16. srpna na pouť z Velkého Meziříčí do Netína.

Tepna → Vysočiny

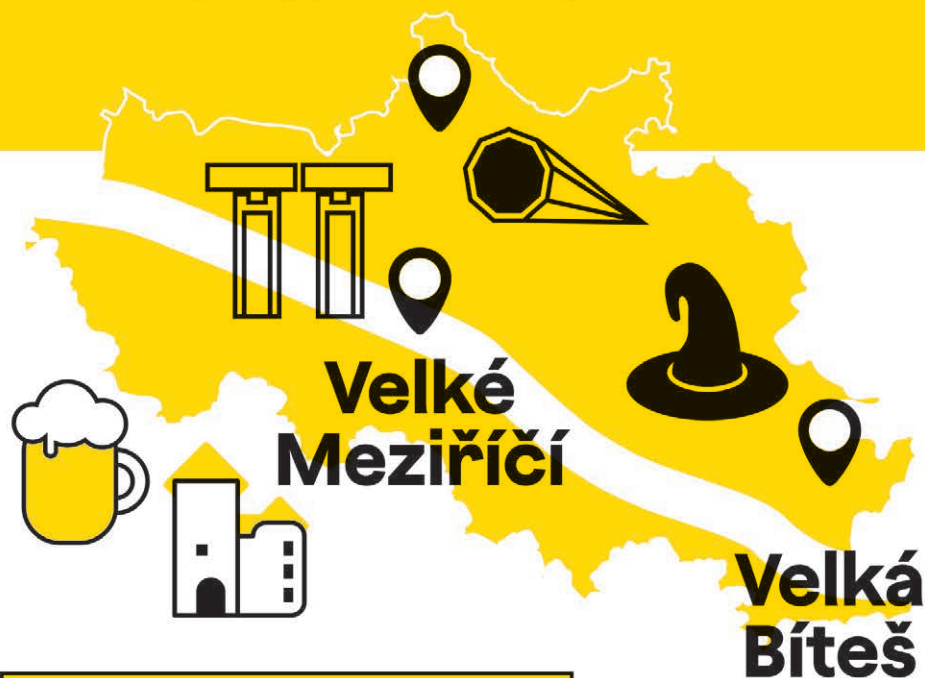

tepnavysociny.cz

Dej si

→ Zapoj se do naší velké letní
zážitkové hry, dej se do pohody
a vyhraj parádní ceny!

VYHRAJ
poukazy
na ubytování,
do restaurace,
vstupenky na
zábavu a spoustu
pěkných cen!

Vyhrává
každý už po
nasbírání
5 zážitků!

Přihlaš se u nás
na webu! Objevuj.
Zaživej. Sbírej.
A soutěž o ceny!

↖
Jen na Velkomeziříčsku
nasbírej hned 5 zážitků!

Zámek Velké Meziříčí

→ Obdivuj fresky v rytířském sále
a prozkoumej sídlo tyčící se nad soutokem řek!

Most Vysočina

→ Vzhlédni z údolí k jednomu z nejvyšších
českých mostů!

Naučná stezka Poznáváme Bory

→ Zaposlouchej se do Uší lesa v jednom
z nejvýznamnějších nalezišť minerálů!

Pivo Harrach v Jelínkově vile

→ Odměň se poctivým lokálním pivem
či nealko pivem a vyvětrej hlavu na procházce!

Expozice Čas čarodějnic

→ Pohlédni do tváře temné historie a odhal
tajemství čarodějnických procesů!

Sociální služby města Velké Meziříčí

Mezigenerační piknik přinesl radost, úsměvy i společné zážitky

Před Domem s pečovatelskou službou ve Velkém Meziříčí se uskutečnil mezigenerační piknik, který spojil naše klienty se žáky Základní školy a Praktické školy VM. Společně strávené odpoledne nabídlo mnoho krásných okamžiků, přátelských rozhovorů i radosti ze vzájemného setkání.

Děti si pro seniory připravily milé vystoupení, které sklidilo velký potlesk a vykouzilo nejeden úsměv. Následovalo společné grilování, během něhož si senioři, děti i pedagogové užili příjemné chvíle u dobrého jídla. Právě podobná setkání pomáhají přirozeně propojovat generace, posilují vzájemný respekt a vytvářejí nové vztahy.

Velmi nás potěšilo, že svou účastí přišli tuto akci podpořit starosta města Alexandros Kaminaras, místostarosta Martin Kaman a radní Josef Prokop a Andrea Vašíčková. Jejich přítomnost byla pro všechny zúčastněné milým vyjádřením podpory.

Děkujeme ZŠ a PŠ, dětem, pedagogům i všem, kteří se na přípravě pikniku podíleli. Největší odměnou byly spokojené tváře našich klientů a příjemná atmosféra, která provázela celé odpoledne. Věříme, že podobná setkání budou pokračovat i v dalších letech.

Petra Mejzlíková, sociální pracovník

Osudy hraběte Františka Podstatzkého-Lichtensteina na 270 stránkách velmi příjemného čtení

V roce 2017 vydalo nakladatelství Paseka knihu, ke které se mnoho obyvatel Velkého Meziříčí a okolí rádo vrací – Sedm životů od Vladimíra Votýpky. Jedním dechem si v ní přečtete o životních osudech hraběte Františka Podstatzkého-Lichtensteina. Autor na 270 stranách zachytil odkaz, který by měl každý ve Velkém Meziříčí vnímat jako součást důležité historie svého města.

František Podstatzky-Lichtenstein prožil dětství na zámku ve Velkém Meziříčí, po roce 1948 odešel s rodiči do Chile, pracoval na vinici i na rýžových polích, stal se honcem ovčí vysokou v horách pod Andami, živil se jako taxikář, pilotoval malá letadla. S manželkou se přestěhoval do Kanady, kde dělal barmana, vedl hotel a obchodoval s vínem. Na sklonku života se vrátil na Moravu, kde své vzpomínky svěřil vypravěči šlechtických příběhů, novináři Vladimíru Votýpkovi.

„Za důležité pokládám, že dokázal hovořit otevřeně, nesnažil se sám sebe vidět jinak, než jaký byl ve skutečnosti. Nečekal jsem, že by mi na sebe prozradil všechno, to by asi neudělal nikdo, ale nepochyboval jsem, že to, co řekl, byla pravda. (...) A také zásadně hovořil česky i za cenu, že jsme spolu chvíli hledali správný výraz, nepomáhal si angličtinou nebo němčinou. Při psaní jsem se proto snažil zachovat nekomplikovanost a střídmost jeho slovního projevu, respektovat svéráznost užívání jeho oblíbených slov a samozřejmě i obsahovou věrnost. Chtěl jsem, aby se ve výsledku našel, on je originál, o něho v této knize jde.“

Vladimír Votýpka, září 2017

Proč vás k přečtení této knihy zveme?

Protože se blíží naše plánované charitativní akce v Netiňě, kde to hrabě František miloval. Byl podporovatelem myšlenky rekonstrukce varhan v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Darovanou částkou 1838 731 korun se stal hlavním dárce, zasloužil se o zdárné dokončení tohoto nástroje. Nadační fond dál spolupracuje s netiňskou farností na revitalizaci poutního areálu kostela.

Chcete-li si pořídit knihu Sedm životů domů, nemusíte pro ni chodit daleko. Za nákladovou cenu 170 korun ji koupíte přímo ve Velkém Meziříčí, a to v advokátní kanceláři Mgr. Sklenářové (Malá stránka 318/1) a v advokátní kanceláři JUDr. Pavlase (Náměstí 42/22). Kniha vozíme také na každou z našich akcí, odkud si ji můžete přivést jako suvenýr na památku.

Jaké akce vás s NFPL v blízké době čekají?

„Nejvíce nás teď zaměstnávají přípravy na srpnový pouťový koncert s doprovodným programem pro celou rodinu a pak samozřejmě plánování zářijových oslav 10. výročí nadačního fondu. Obě tyto akce proběhnou v poutním areálu kostela Nanebevzetí Panny Marie v Netiňě a na obě srdečně zveme širokou veřejnost,“ připomíná Hana Sklenářová, předsedkyně správní rady.

Tradiční pouťový koncert SPOLEČNĚ PRO DOBROU VĚC se uskuteční už 15. 8. 2026 a slibuje bohatý hudební i doprovodný program pro celou rodinu. Doprovodný program odstartujeme už hodinu před hudebním vystoupením, tedy v 16:00. Malé i velké děti si zahrají pirátskou stopovací hru a užijí si oblíbené tvořivé dílničky. Oboje bude k dispozici i po dobu trvání koncertu. Hudební program (17:00) slibuje špičkový zážitek. Publiku zahrají přední čeští umělci – houslistka Lucie Sedláková Hůlová a varhaník Jaroslav Tůma. Vstupné na koncert je dobrovolné, výtěžek podpoří uživatele Kopretiny – centra pro rodiny s dětmi Oblastní charity Žďár nad Sázavou.

Těšíme se na vás.

Za NFPL Jana Sklenářová

Čas po svátku sv. Anny sice oznamuje chladnější rána, přesto se s letní tematikou ještě neloučíme. Nezabrání nám v tom ani sv. Vavřinec, který dle pranostiky „dá létu prvý žd'uchanec“. Užívejme slunce, dokud to jen jde, a vyrazme na plovárnu!

Ze zámku

Díl 54:

Koupaliště ve městě ve fondu
fotodokumentace

Ta nejoblíbenější stávala na místě dnešních sádek Moravského rybářského svazu. O její věhlas se zasadil továrník Karel Jelínek, který ji přes svou vážnou chorobu nezlomně vedl a postupně vylepšoval. Na žánrových fotografiích Rudolfa Skopce opatřených číslem a dnem, kdy byly pořízeny, se již objevuje smělý název „Lidové lázně Riviera“. Jejich prostřednictvím tak můžeme prožívat horké dny uprostřed léta v pohádkovém místě nedaleko centra, kde potřebný stín dodávají po obvodu vysázené listnaté stromy. Lze se vydovářet na skluzavkách, skočit šipku z různé vysokých skokánků, plout na voru či na lodičce, to vše v nejnovějších modelech plavkové módy, s puntíky a pruhy.

Nabídka v 30. čísle Velkomeziříčska z roku 1925 nám sdělí mnohé o majitelově velkorysosti. Poukazuje totiž na možnost ubytování „s celým zaopatřením a komfortem, pro vojsko, nemajetné členy hasičských sborů, Červeného kříže, samaritány a členy Sokola, četnictva a nemajetné dělníky bezplatně, dokud budou volny“. Přeneseme-li se dále do víkendových dnů 8. a 9. srpna 1925, oslavíme 20. výročí založení lázní. Čeká nás bohatý program, jako jsou např. závody na lodkách, řeckořímský zápas či Benátská noc při osvětlení elektrickými reflektory a lampiony. Můžeme si také zatančit a účastnit se kabaretu, děti zabavit na úzkokolejné dráze či v dětském koutku. A komu by snad letní žár způsobil úžeh nebo by požil přespříliš dobrot z nabízené kuchyně, může se spolehnout na lázeňského lékaře Otakara Schücka. Bohužel nic netrvá věčně, a tak i někdejší sláva tohoto místa postupem času vyhasla.

Jinou možností ke koupání byly dvě vodní nádrže, které v sevřeném a poněkud chladnějším Balinském (Anenském) údolí nechal počátkem 30. let vybudovat továrník František Sáblik. Odlehle místo osadil lavičkami a dvěma besídkami, aby se návštěvníci mohli převléknout nebo schovat v případě náhlého deště. Pojmenoval ho po své choti Anně. S tímto místem měl velkolepé plány a chtěl zde zřídit léčebné sanatorium. Bohužel přišla válka a s ní i konec nadějším a snům.

Další koupaliště se nacházelo na Letné. Většinou sloužilo rekreatantům, kteří sem v době první republiky jezdili na letní byty, ale navštěvovali jej i turisté, kteří se v něm smočili, když putovali Nesměřským údolím po tzv. „Březinově stezce“. O tomto „novém, velikém nákladem zřízeném koupališti“ informuje reklamní text otištěný v 6. čísle časopisu Našim turistům z roku 1937. Koupaliště bylo zásobeno vodou z potoka, přitékajícího od Vysokého mostu, a bylo hojně navštěvováno do doby, než vzniklo moderní koupaliště Palouky.

Koupaliště Palouky

Fotografie, které máme v archivním fondu, nás oproti předchozím poněkud ochladí. Zachycují totiž koupaliště krátce po jeho vzniku v roce 1962, ovšem v zimních měsících. Během let zaznamenalo několik úprav, ať už to bylo snížení hloubky velkého bazénu, dostavba dětského bazénu a brouzdaliště pro nejmenší či renovace šaten pro veřejnost. Koupaliště bohužel neminula ani rozsáhlá oprava po povodni v roce 1985 a pro potěchu návštěvníků přibyl před dvaceti lety 60 m dlouhý tobogán.

Dana Cejnková, Muzeum VM

Vzpomínáme

„Neoplakávej minulost, netrap se nad budoucností, ale moudře a rozvážně žij pro přítomnost.“

Dne 5. srpna 2026 uplynou 2 roky od chvíle, kdy se náš milovaný **David Filip** vydal na svoji další cestu. Ve vzpomínkách a v našich srdcích stále zůstáváš s námi.

Dne 23. srpna 2026 uplyne 30 let od úmrtí naší milované manželky a maminky **Hany Dočkalové**. Vzpomínají manžel Vlastimil a synové Ondřej a Adam Dočkalovi.

Jiří Doležal (19. 2. 1946 – 11. 9. 2016)

S láskou a úctou vzpomínáme na všechny společně prožité chvíle. Čas bolest zmírní, ale vzpomínky a místo, které máš v našich srdcích, zůstávají navždy. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Dne 8. srpna 2026 uplyne 10 let od chvíle, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička, prababička, paní **Jarmila Suchánková**. S láskou vzpomínají a všem ostatním za tichou vzpomínku děkují děti s rodinami.

Dne 26. srpna 2026 uplyne 11 let od úmrtí pana **Jaromíra Dudka**. S úctou a láskou vzpomíná synovec Bohouš.

Dne 1. srpna 2026 to bylo už 5 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Jaroslav Hermány**. S láskou vzpomínají manželka a syn s rodinou.

„Ten, kdo pro nás ve svém srdci tolik lásky měl, ten s námi žije dál, ten nikdy nezemřel.“
Dne 5. srpna 2026 uplynuly dva smutné roky, co nás navždy opustil náš drahý manžel, tatínek a dědeček, pan **Jan Cejpek**. Kdo jste ho měli rádi, věnujte mu prosím s námi tichou vzpomínku. Děkujeme všem. S láskou vzpomínají manželka Olga a děti s rodinami.

„Nezemřel jsem, neboť vím, že stále žiji v srdci těch, kteří mě milovali.“

18. srpna 2026 uplyne 20 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček a bratr, pan **Jiří Smejkal** z Tasova. S láskou vzpomíná celá rodina.

„Tolik jsi chtěl s námi být, ale osud tomu nepřál. V našich srdcích jsi stále s námi.“

Dne 7. srpna 2026 uplynou dva smutné roky, kdy nás opustil dědeček, manžel a tatínek, pan **Josef Prášek** z Velkého Meziříčí. S láskou a úctou vzpomínají manželka Marta, dcera Martina a vnuk Matyášek.

„Čas plyne, ale vzpomínky zůstávají.“

Láska neumírá a v našich srdcích žije dál.“

Dne 30. července 2026 uplynuly tři roky od úmrtí pana **Karla Buly** z Velkého Meziříčí. Stále nám chybí jeho úsměv, laskavost i dobré srdce. Kdo jste ho měli rádi, vzpomenejte s námi. S láskou vzpomínají manželka Alena a dcera Michaela s rodinou.

„Čas rychle ubíhá, ale bolest v našich srdcích je stále stejně hluboká...“

Dne 27. června 2026 jsme si připomněli sedmé smutné výročí úmrtí paní **Lenky Pacalové** z Hrbova. S láskou vzpomínají manžel s dětmi, dcera Lenka s Michalem, vnučka Verunka, rodina Pacalova, Slámová a Bukova, kamarádka Peťa.

„Žít v srdcích, která jsme opustili, neznamená umřít.“

Dne 29. srpna uplyne 7 let od úmrtí naší maminky **Věry Trojanové**. S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Dne 21. srpna 2026 by náš drahý a tolik milovaný **Martínek Hugo** oslavil své 58. narozeniny. S bolestí v srdci a láskou stále vzpomínají jeho nejdražší.

„Tam někde mezi hvězdami máme někoho, na koho nikdy nezapomeneme...“

Dne 23. srpna 2026 uplyne třetí rok, co nás navždy opustila paní **Marie Prchalová** z Velkého Meziříčí. Dne 14. srpna by oslavila 75. narozeniny. S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manžel a děti s rodinami.

Dne 10. srpna 2026 uplyne 27 let, kdy nám navždy odešel náš drahý tatínek a dědeček, pan **Stanislav Krejčí** ze Lhotek a dne 16. srpna 2026 uplyne 7 let, kdy nám navždy odešla naše drahá maminka, babička a prababička, paní **Emílie Krejčová** ze Lhotek. S úctou a láskou vzpomínají dcery s rodinami.

„Vzpomínky, úcta a láska v srdci zůstávají navždy“

Dne 17. června 2026 uplynulo 9 let od náhlého úmrtí pana Ing. **Milana Roučky**. Odešel slušný, moudrý, pracovitý muž, který patřil ke statečné nezapomenutelné generaci. Jeho nedožitá devadesátá narozeniny si připomeneme 29. srpna 2026. Stále vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manželka, syn s rodinou a dcera s rodinou.

„Přišla těžká noc a po ní smutné ráno. Vidět letní slunce Ti už nebylo přáno. Tvé zlaté srdce odešlo, není už mezi námi. Žehná nám tiše na cestu, kterou teď jdeme sami. Těžko jsme se s Tebou loučili, těžké je bez Tebe žít. Láska však smrti nekončí, v srdci Tě navždy budeme mít.“

V neděli 9. srpna 2026 by se dožil 74 let náš drahý manžel, tatínek a dědeček, pan **Zdeněk Pešek** z Mostišť. Za týden, tj. 16. srpna 2026, vzpomene již 4. výročí, co nás opustil a odešel na věčnost. S velkou láskou, vděčností, úctou, ale i se smutkem v srdci vzpomínají milující manželka Helena a synové Zdeněk, Radek a Pepík s rodinami. Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte v modlitbách s námi. Děkujeme.

„Léta plynou, jak tiché řeky proud, vzpomínky nedají zapomenout.“

Dne 7. srpna 2026 vzpomene druhé smutné výročí úmrtí naší milované manželky, maminky, babičky a prababičky, paní **Jany Holánové**. S láskou a úctou stále vzpomínají manžel a dcery s rodinami. Kdo jste ji znali, vzpomeňte spolu s námi.

„Čas běží, ale vzpomínky jsou stále živé.“

Dne 12. srpna uplyne pět roků, co nás navždy opustil náš manžel, tatínek a dědeček, pan **Karel Klapal** z Hodova. S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují manželka a děti s rodinami.

Odešli z našich řad

Jaroslav Janický, 24. 6. 2026, 19 let, Černá
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 4. 7. 2026 s panem Jaroslavem Janickým z Černé.
Zarmoucená rodina

Vladislava Horká, 24. 6. 2026, nedožitých 75 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 4. 7. 2026 s paní Vladislavou Horkou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Karel Mucha, 28. 6. 2026, 78 let, Olší nad Oslavou
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 2. 7. 2026 s panem Karlem Muchou z Olší nad Oslavou.
Zarmoucená rodina

Miroslav Kadlec, 3. 7. 2026, 50 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 13. 7. 2026 s panem Miroslavem Kadlecem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Františka Šobová, 4. 7. 2026, 76 let, Měřín
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 17. 7. 2026 s paní Františkou Šobovou z Měřína.
Zarmoucená rodina

Jiří Doležal, 10. 7. 2026, 49 let, Oslavice
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 16. 7. 2026 s panem Jiřím Doležalem z Oslavice.
Zarmoucená rodina

František Sobotka, 15. 7. 2026, nedožitých 83 let, Kamenička
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 22. 7. 2026 s panem Františkem Sobotkou z Kameničky.
Zarmoucená rodina

Radomíra Tomanová, 18. 7. 2026, 66 let, Svařenov
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 25. 7. 2026 s paní Radomírou Tomanovou ze Svařenova.
Zarmoucená rodina

Milan Musil, 22. 7. 2026, 66 let, Kúsky
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 31. 7. 2026 s panem Milanem Musilem z Kúsek.
Zarmoucená rodina

Vojtěch Drápela, 24. 7. 2026, 27 let, Dobrá Voda
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 31. 7. 2026 s panem Vojtěchem Drápelou z Dobré Vody.
Zarmoucená rodina

Inzerce objednávejte

na 566 781 038, email velkomezirisko@velkomezirici.cz
nebo v redakci:
pondělí: 13:00-17:00, středa: 10:00-12:00, pátek: 8:00-12:00

Inzerce

Nabízíme k dlouhodobému pronájmu nové byty 1+kk, 2+kk a 3+kk v novostavbě na ulici Uhřínovská ve Velkém Meziříčí. Prohlídky jsou možné od 1. 9. 2026, nastěhování od 1. 11. 2026. K dispozici je také pronájem garáže nebo venkovního parkovacího stání. Pro více informací a domluvení prohlídky nás kontaktujte na novotny.v@alpa.cz nebo tel. 739 648 894.

Pronajmu byt v novostavbě 5+kk 150 m² s pěkným výhledem do kraje - vhodné i pro zahraniční dělníky, i pro rodinu v Křižanově. Tel. 566 543 651

Koupím jakoukoliv Jawu, Simsona, MZ, ČZ, přívěsný vozík PAV či motory. Děkuji za nabídku. Tel. 723 971 027

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu. Např.: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! 732 961 266

Hledám kamaráda a přítele na schůzky. Věk od 65 do 70 let. Tel. 605 460 671

Provádím veškeré malířské a natěračské práce. Tel.: 605 054 470

Provádíme rekonstrukce bytového jádra, zednické práce a stavební práce. Tel.: 605 054 470

Koupíme nemovitost ve Velkém Meziříčí a okolí, dům, byt, st. pozemky, pole, lesy, i v exekuci, platba v hotovosti. Tel.: 605 054 470

Prodám palivové dřevo i štípané. Tel.: 605 054 470

Koupím byt nebo dům. Prodávající může v klidu zůstat bydlet doživotně, právně zajištěno smlouvou a zápisem v katastru. Nejsme RK. Tel.: 731 750 226

LP reality - prodej, výkup, úvěr s ručením nemovitostí. Tel.: 731 457 371

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové, zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožíchem, ruksaky. Nabídněte cokoliv i poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji

Sečeme všem, úpravy zahrad. Tel.: 731 457 371

Úplně obyčejný, rozvedený 42letý muž hledá kamarádku na výlety, trávení volného času, třeba i lásku. Tel.: 608 627 649

Nabízím nepoužitou vinotéku Hyundai, model HYUVIN 32DZ na chlazení vína, destilátů, nealka (28 ks). Vhodné do kavárny či vinárny. Rozměry 40 x 84,8 x 51,5 cm. Cena 5 000 Kč. Tel.: 732 700 685.

Prodám zachovalou kuchyňskou linku - dřež, myčka 40, trouba Elektrolux. Dohromady nebo jednotlivě. Cena dohodou po shlédnutí. Tel.: 732 700 685.

Prodám elektrický invalidní vozík s duálním ovládáním pro doprovod, na pravou ruku. Jako nový, téměř nepoužívaný. Vyrobený v Anglii. Vhodný např. pro hluchoněmé, slepé, kterým nový pojišťovna nehradí. Od rána do večera v komfortu a pohodlí. Původní cena 144 700 Kč, prodejní cena dohodou i s možností splátek. První majitel. Tel.: 732 700 685.

Prodám luxusní matraci do polohovatelného elektrického lůžka pro osobu s handicapem. Tel.: 732 700 685.

Hledám kamaráda a přítele na schůzky. Věk od 65 do 70 let. Tel. 605 460 671

Nabízím nástřik podvozků osobních automobilů. Ošetření dutin, výměnu motorového oleje, filtrů, brzdových kotoučů a destiček, lakování dílů. A další různé opravy dle domluvy. Tel. 735 972 157

FB @velkomezirisko

Vaše rodinná a společenská oznámení

objednávejte na 566 781 038
velkomezirisko@velkomezirisko.cz
nebo v redakci dveře č. 104

NOVÁ VANA DO STARÉ

- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515
www.renovacevany.eu

REAL ELEKTRO

Nový sortiment. Nová otevírací doba.

PRACOVNÍ DNY
6:00–15:30

Zahradní 996
VELKÉ MEZIŘÍČÍ

**Náměstí 22/24
Velké Meziříčí**

**pondělí–pátek 7.30–17.00
sobota 8.00–11.30**

Sleva 50 Kč

**při nákupu produktů značky
Dr. Max nad 300 Kč**

od 1. 7. do 31. 8. 2026

Při nákupu produktů značky Dr. Max nad 300 Kč získá
držitel Karty výhod Dr. Max slevu 50 Kč.

Akce se nevztahuje na léčivé přípravky Dr. Max. Tuto akci nelze
kombinovat s jinými akcemi ani slevami na produkty značky Dr. Max.

**Akce platí od 1. 7. do 31. 8. 2026 nebo do vyprodání zásob pouze
v lékárně Dr. Max, Náměstí 22/24, Velké Meziříčí.**

Dej šanci nové příležitosti!

Hledáme nové kolegy na pozice:
MISTR
SKLADNÍK
OPERÁTOR

Více informací:

Mgr. Petra Klimešová

☎ 601 358 131

✉ petra.klimesova@prysmian.com

PRYSMIAN CINEMA DAY

28. 8. 2026 od 16:00

Prysmian - nové parkoviště

Začátek promítání v 20:15

Večerní letní kino
Prohlídka závodu
Sférické kino

Atrakce pro děti
Řemeslný jarmark
Občerstvení

Historický seriál Velkomeziříčska, který připomíná pozapomenuté události, osobnosti a místa Velkého Meziříčí a okolí. Každý díl srozumitelně a civilně vrací do současnosti drobné i dramatické stopy regionální paměti, které by jinak snadno zapadly.

Zapomenuté okamžiky

Muž, který podporoval uprchlíka

Psal se 23. listopad roku 1907, kdy se do rodiny pololáníka z Olší nad Oslavou číslo popisné 51 Františka Křehlíka narodil syn František. Sedlák Křehlík nechal svého nejstaršího syna studovat. František absolvoval zemskou reálku ve Velkém Meziříčí a po maturitě v roce 1926 odešel do kněžského semináře v Brně. V roce 1932 byl vysvěcen na kněze.

Jeho prvním působištěm se staly Velké Pavlovice, následoval Mrákovín a poté brněnská městská část Líšeň.

V roce 1958 skončil František Křehlík ve vyšetřovací vazbě. Viněn byl ze spolupráce s uprchlým knězem z Uhřínova Janem Dokulilem. Ten se před pronásledováním ukrýval na různých místech v letech 1950 – 1957.

Státní orgány Křehlíkovi vyčítaly to, že přes své známé posílal

Janu Dokulilovi peníze a jídlo. Podle svědectví mého dědy, učitele Cyrila Chňoupka, který jedno léto Jana Dokulila materiálně podporoval, když se skrýval v okolí rodného Mastníka, patřil František Křehlík k největším podporovatelům Jana Dokulila, co se materiální stránky týče.

František Křehlík nakonec ve vězení neskončil, zachránila ho prezidentská amnestie. Přesto trestu neušel. Biskupství bylo nakonec nuceno Františka Křehlíka odstranit z Brna. Skončil v Pavlicích, kde pak dlouhá léta působil, v roce 1968 se stal i jevišovickým děkanem.

V roce 1977 odešel z aktivní kněžské služby a dožil v kněžském domově na Moravci. Tam 13. srpna 1982 zemřel a pochován byl na netínském hřbitově.

Petr Chňoupek

Jak se dali dohromady přátelé žehu

Vše, i pohřbívání, prochází vývojem. Už v 19. století se začala prosazovat kremace a jestliže je 19. století nazýváno stoletím páry, století dvacáté se doslova stalo stoletím žehu.

V roce 1909 vzniklo v Praze Krematorium – spolek pro spalování mrtvých. O dvacet let později dorazily myšlenky tohoto spolku i do Velkého Meziříčí.

V pondělí 8. dubna 1929 o osmé hodině večerní se v zadním sále Mottlova hotelu, za hojné účasti, sešla ustavující schůze spolku Krematorium. Založení Krematoria bylo odsouhlaseno jednomyslně. Do čela spolku byl zvolen kapitán ve výslužbě Ludvík Holoubek.

Tehdejší Velkomeziříčsko uvedlo, že ustavující schůzi doplnil referát Viléma Hirsbergera doprovázený osmdesáti osmi světebnými obrazy pojednávajících o pohřbu žehem.

Ještě za Rakouska existovala vedle Krematoria i Společnost pro spalování mrtvol. První republika už patřila pouze spolku Krematorium. V roce 1955 Krematorium změnilo název na Spolek přátel žehu a v roce 1966 na dnešní Společnost přátel žehu.

Ve Velkém Meziříčí Společnost přátel žehu svoji kancelář nemá, je třeba se obracet na kancelář v Praze.

Petr Chňoupek

Nový majitel otevře LuGy lidem

Není žádným tajemstvím, že sochař Kristián Kodet v loňském roce prodal bývalé luteránské gymnázium na velkomeziříčském náměstí, a tím zakončil svoji éru u Balinky. Novým majitelem renesančního paláce se stal Josef Jeleček z Třebíče. Josef Jeleček ve Výčapech a v Třebíči vybudoval prakticky od nuly velmi úspěšnou energetickou firmu Tedom. Tu před časem prodal a pustil se zase do jiných oborů podnikání. Jedním z nich bude, vlastně už je, provozování bývalého luteránského gymnázia ve Velkém Meziříčí.

TEXT A FOTO
PETR CHŇOUPEK

Luteránské gymnázium

Dům byl postaven jako sídlo šlechtického gymnázia, později v něm tři sta let sídlil pivovar.

Gymnázium bylo založeno roku 1576. Budovu gymnázia nechala v roce 1578 postavit Alena Berková-Meziříčská z Lomnice, a to ve stylu vlašské renesance. Předlohou bylo Palazzo Pompei ve Veroně. Autorem je neznámý italský stavitel.

Učební plány vypracoval místní rodák Adam Huber Meziříčský. Nebyla to jen tak ledajaká škola. Po jejím absolvování mohli mladí pánové pokračovat ve studiu na univerzitě – a hned ve vyšších ročnících.

Po zrušení gymnázia, před rokem 1602, sloužila část budovy jako modlitebna místní luterské komunity. V polovině 17. století (někdy před rokem 1677) v ní zřídil Rudolf z Kounic panský pivovar. Ten fungoval až do roku 1949. Poté budova sloužila městu. Koncem 50. let 20. století byla restaurována; od 60. let 20. století v ní byla umělecká škola (do roku 2001) a knihovna (do roku 2003).

Roku 2020 objekt koupil malíř Kristián Kodet, který zde zřídil expozici výtvarných děl tří generací příslušníků rodiny Kodetů. Muzeum bylo otevřeno v roce 2022.

Jak se to vůbec stalo, že jste se rozhodl koupit tak veliký barák ve Velkém Meziříčí?

Ani nevím, jak mě to napadlo. Sháněl jsem nějakou investiční příležitost, procházel jsem realitní portály a tento dům mě zaujal. Jako Třebíčákovi je mi Velké Meziříčí sympatické tím, že je u dálnice. Tak jsem si řekl, že to má budoucnost. Jel jsem se sem tedy podívat. První dojem byl wow – ale co s tím? Okamžitá reakce byla, že je blbost tohle kupovat. Ale ten dům má něco do sebe, co mě přinutilo ke druhé návštěvě. Přijel jsem se tedy znovu podívat, dům jsem si prošel pomaleji, prohlédl si vše, nasál atmosféru. Rozhodnutí dům koupit pak padlo už velmi rychle.

Co vás tedy nakonec přesvědčilo?

Stálá výstavní galerie do tohoto krásného renesančního paláce ideálně sedne, hodí se sem. Ale podle mého názoru na tak malém městě nemůže fungovat dlouhodobě jako byznys. A nepomůže ani blízkost D1. Cestující z D1 sjedou buď za jídlem, nebo zábavou, nebo něčím neobvyklým, co lze navštívit nebo zažít opakovaně. Rozkopané náměstí taky moc nepomohlo. Rozhodnutí

Kodetových prodat bylo z mého pohledu zcela logické a pro mě vytvořilo příležitost dům získat, zpřístupnit ho, otevřít lidem, byznysu. Dům je na ideálním místě na náměstí, jako jediný z domů na náměstí je obklopen pozemky, má přístup k Balince a bylo by škoda využívat ho jen na bydlení. Navíc se v tom domě cítím moc dobře.

Nemohu se nezeptat, zda ve vašem rozhodování nehrála roli tak trochu inspirace Bronislavem Valou, který k životu znovu probudil zámek ve Valči?

Ne, nebyla. Nikdy jsem neměl touhu vlastnit zámek nebo něco podobného. Spíše to byla čirá náhoda, že se potkal někdo, kdo potřeboval prodat, s někým, kdo měl chuť něco koupit. Je náhoda, že je to zrovna tento krásný palác. Taký nejsem hoteliér a nemám ambice bydlet na zámku, nebo chcete-li v paláci.

Tak co s tím tedy uděláte?

Hlavou se mi honily nejrůznější myšlenky. Privátní škola – ostatně k tomu účelu byla budova postavena a má pro školu vhodné dispozice, wellness hotel s restaurací, nájemní bydlení v paláci na náměstí a jiné. Pozval jsem sem spoustu známých, přátel

a různých odborníků, procházeli jsme to tady od shora dolů a nakonec jsme došli k nějakému závěru. V první řadě musíme vyřešit energetickou stránku, protože tenhle barák je obrovským žroutem energií. V první řadě nás tedy čeká modernizace nebo výměna oken, protože u nich jsou opravdu velké tepelné ztráty, pak jsou tu ztenčené okenní prostory, které je třeba odizolovat, velké množství tepla utíká stropem a přes půdu. To je jedno velké téma, které musíme vyřešit bez ohledu na to, co v budově bude. S tím souvisí i vymyslet systém topení tak, aby se topilo úsporně a bylo možné topení regulovat. Ten barák prostě musí fungovat, dávat smysl i v zimě, aniž by zruinoval nájemníky nebo majitele. Na tomhle domě je jasné vidět, že to dělal italský architekt, který nějaký mráz a zimu neřešil, nebyl na to zvyklý. Takže prvním cílem je udělat z historického paláce relativně úspornou budovu.

A dál?

Vzhledem k tomu, že nejsem hoteliér, ani nemám v úmyslu zakládat a provozovat školu, zrekonstruji dům na multifunkční objekt, který se bude postupně probouzet

k životu. Spodní patro, konkrétně velký sál, chci rozšířit, protože teď je rozdělen sádkokartonovou příčkou. Vznikne tak multifunkční sál pro různé akce, jako jsou svatby, výstavy nebo konference. Vlastně celé spodní patro bude určeno k těmto účelům. Kromě velkého sálu je zde totiž ještě menší sál a jiné místnosti. Dvě ze tří místností cca 35 m² budou sloužit jako zasedací či jednací místnosti pro nájemníky domu, i pro případné byznys schůzky cestujících po D1. Bude tady i kancelář správce domu i kavárna pro nájemníky i návštěvníky z ulice. V nádherných místnostech v horním patře, včetně druhého sálu, budou luxusní komerční prostory k pronajmutí. Pro nájemníky by mělo být relativně dostatek parkovacích míst na dvoře. V tomto patře bych rád zkusil coworking. Pro ty, kdo neznají – společné pracoviště pro lidi (jednotlivce) různých profesí, sdílená infrastruktura (internet, tiskárny, kavárna, zasedací místnosti – již jsem zmínil) a komunita lidí. To znamená, že tady bude k pronajmutí pracoviště – stůl, židle, kontejner a nějaké police, a to na flexibilní dobu, konkrétní nebo volný stůl na hodiny, dny, měsíce – podle dohody. Výhodné pro začínající podnikatele, nebo i třeba pro lidi, kteří mají home office, aby nemuseli být doma, tak si to tady za pár korun pronajmou a mohou si sem zajít a pracovat tady mezi lidmi s plným servisem. Parking pro některé nájemníky bude mezi domem a restaurací Passage. Prostor na druhé straně domu bude v budoucnosti pravděpodobně průchozí a bude navazovat na plánovanou lávku přes Balinku.

A ještě jsme zapomněli na půdu.

V části půdy k Balince by měly vzniknout byty. Jak budou velké, ještě nevím. Buď jeden či dva krásné luxusní, nebo více malých. Vše se vyvíjí, ale už začínáme pracovat na architektonické studii. Takže multifunkční dům, nahoře bydlení, v patře byznysové prostory a spodek otevřený pro lidi. V budoucnu by měly být ty velké dveře stále otevřeny, aby tam byl průhled na dvůr a lidé věděli, že mohou dovnitř. Luterán by měl být prostě otevřen ze všech stran. Ale znovu zdůrazňuji – vše je živé, bude se diskutovat s památkáři, architekty, vše se může ještě měnit.

Jaký máte časový plán? Kdy to všechno bude?

Vzniká architektonická studie, která bude během dvou, tří měsíců hotová. Až ji projednáme s památkáři, tak začneme projektovat. Na půdě bychom mohli začít dělat na jaře příštího roku a na podzim by mohla začít rekonstrukce přízemí a patra. Odhaduji, že někdy v roce 2028 bychom mohli otevřít. Ale už letos tu proběh-

nou nějaké akce, třeba festival Bezmez, nějaká akce pro děti apod.

Jak už jsme uvedli na začátku, vybudoval jste velkou úspěšnou firmu, kterou jste prodal, ale do důchodu se nechystáte?

Dělám teď, co mě baví. A to jsem vlastně dělal vždycky – dříve mě to muselo ještě navíc živit. Pokud pod pojmem důchod máte na mysli nicnedělání nebo obligátní „budu cestovat“, tak do takového důchodu se zatím nechystám. Kromě pár realitních projektů na Vysočině a v Praze mám ještě podíl v třebečské firmě Dawell, která se zabývá indukčním ohřevem, takže jsem zůstal ještě částečně v byznysu, i když pouze jako společník. Důchod je tedy zatím pouze pojmenování jedné životní etapy, která mi fakticky život nijak nezměnila.

Mluvil jste o tom, že jste něco, jako je velkomeziříčský luterán, hledal. Měl jste v merku ještě něco jiného?

Hledal jsem něco pro domov pro seniory. Ta myšlenka mě už opustila a dal jsem se jiným směrem a věřím, že luterán byl dobrou volbou.

Jste Třebíčák, znal jste Velké Meziříčí dřív, než jste sem přišel?

Znal jsem ho jen z toho pohledu, že jsem tady najížděl na dálnici nebo sjížděl z dálnice, občas jsme si dali oběd v Jelínkově vile, občas U Bílého koníčka. Teď se snažím město více poznávat. Těším se na nové náměstí, o kterém si myslím, že to bude nádherná, perfektní věc. Moc si přeji, aby zůstalo živé. Musím přiznat, že Velké Meziříčí se mi líbí čím dál víc. Občas sem jezdím z Třebíče na kole a kolem Balinky to je krása, i kolem Oslavy, to, když jedu přes Nesměř na Budišov.

Když vás tak poslouchám, tak jste si ten barák nekoupil ani tak na práci, ale spíše pro radost.

Takový byl cíl. Ze začátku to ale takové nebylo, to jsem si zažil dost stresu, když jsem si naplno uvědomoval, že to nebude vůbec jednoduchý projekt. Ale takové věci bývají, nerodí se snadno, ale o to větší radost vám pak přinášejí, když se povedou. Ale musíte si to odpracovat. Teď už jsem přesvědčený, že jdeme správnou cestou. A i když to od začátku nebude plně nájemníků, tak se nic zlého nestane. Dobré je také to, že cítím podporu od vedení města, cítím, že dost věcí vidíme stejně. Já tady nepotřebuji nutně vydělávat velké peníze na úvěr – ten není, potřebuji z toho mít dobrý pocit. Ale na provoz si dům vydělat bude muset, to je logické.

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Mostišťe: Homolův kříž

Tento kříž zdobí krajinu jihozápadně od Mostišť na křižovatce polních cest, z nichž jedna vede k bývalému lomu a druhá do Rakůvek. Je tak trochu skryt v hustém porostu. Jedná se o kříž z leštěné žuly. Tradiční figura Krista na něm chybí.

V dolní části je nápis: KE CTI A CHVÁLE BOŽÍ VĚNUJE RODINA / HOMOLOVA / Z MOSTIŠŤ / L. P. 1931. Nápis je i ve střední části, je ovšem velmi špatně čitelný. Nicméně víme, že kříž byl postaven na památku Jindřicha Homoly, který zemřel za první světové války v ruském zajetí.

Jindřich Homola se narodil 30. listopadu 1878 v Lavičkách v domě číslo popis-

né 28, a to jako syn pololánika Antonína Homoly (narozen 29. listopadu 1835), který byl synem pololánika Františka Homoly a jeho ženy Kateřiny rozené Ambrožové. Matkou Jindřicha byla Josefa, dcera čtvrtlánika z Netína Jana Doležala a jeho ženy Františky rozené Markové.

Otec Jindřicha ovdověl a znovu se oženil s vdovou Františkou Štěpánkovou z Mostišť a spolu pak žili v Mostišťích číslo popisné 24 u Františka Štěpánka. Tento dům v roce 1907 získal právě Jindřich Homola, který se 1. července 1908 v Netíně oženil s Anežkou (narozena 3. února 1886), dcerou čtvrtlánika a obchodníka z Netína čís-

lo popisné 28 Jana Krále a jeho manželky Marie rozené Kosourové z Netína.

Jindřich Homola odešel do války s jihlavským 81. pěším plukem. Padl do ruského zajetí. „Poslední zprávu o sobě zaslal 21. dubna 1918 z Drigače v Samarské gubernii. Od té doby vzdor veškerému pátrání úřadů zůstal nezvěstným. Krajský soud v Jihlavě, odd. V. prohlásil právoplatným usnesením ze dne 11. června 1924 čís. T784-23-7 Jindřicha Homolu jako nezvěstného účastníka světové války za mrtvého a jako pravděpodobný den jeho smrti prohlásil den 21. dubna 1920,“ píše se v kronice obce Mostišťe.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Kampf prošel krvavou bitvou u Monte Ortigara

Sedlář a lakýrník František Eduard Kampf bojoval na italské frontě a prošel si i známou krvavou bitvou u Monte Ortigara. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

František Eduard se narodil 28. listopadu 1892 ve Velkém Meziříčí v domě číslo popisné 418 (Horní město) jako syn sedláře ve Velkém Meziříčí Františka Kampfa, který byl synem taktéž sedláře Františka Kampfa. Jeho matkou byla Anežka, dcera rolníka z Dědkova Františka Růžičky a jeho ženy Marie rozené Boháčkové. František měl sestru Růženu Anežku, která se 15. června 1919 v Brně u sv. Tomáše provdala za hospodářského úředníka ze zámku v Budišově Ferdinanda Böhma, rodáka z Oslavy, kde byl jeho otec nadlesním.

Prezenční vojenskou službu, kterou nastoupil 9. října 1913, si odkroutil u 6. dragounského pluku, ale do války šel se 4. plukem ty-

rolských císařských myslivců. Odešel už 28. července 1914. Během památné bitvy u Monte Ortigara, 27. června 1917, padl na Planině sedmí obcí nedaleko Asiaga do italského zajetí a putoval do internačního tábora v Padule, kde pracoval jako lakýrník v místní továrně. Tam se 10. dubna 1918 přihlásil do československých legií a 18. dubna 1918 byl přijat a zařazen do svazku 33. pěšího pluku. S ním bojoval na Santa Dona di Piave, Doss Cassino a Doss Alto a po skončení války pak na Slovensku. Demobilizován byl 11. srpna 1920. Ještě předtím se stačil oženit. Dne 6. května 1920 si v Netíně vzal Annu (narozena 6. prosince 1892), dceru lesníka v Zahradišti Mořice Fabiana a jeho ženy Terezie rozené Klessové. Dne 31. ledna 1921 se jim narodil syn Miroslav. Po válce dál pracoval jako sedlář, ale i jako lakýrník, a využil tak dovednosti ze zajetí.

Petr Chňoupek

POMŮČKA: RAPA RONO TSAVO	SPOŘE (nářečně)	JMÉNO MOŘE- PLAVCE COOKA	VYSOKÁ KARTA	ZKRATKA ZDRAVOTNÍ TECHNIKY	DOŠLÁP- NUTÍ		POPRUHY	OTVOR VE ZDI	POTÉ	LIHOVINA		BÝVALÝ KEŇSKÝ BĚZEC	OPATŘIT PODKO- VAMI	4. TAJENKA	OPLÁCAT
LYŽAŘSKÁ DISCIPLÍNA						VONNÁ ROSTLINA					ZNAČKA PRAČEK				
						UNAVIT									
3. TAJENKA											VOJENSKÝ ÚKRYT				
											OCHRANA ZBOŽÍ				
ZNAČKA PRACÍCH PRÁSKŮ				ZÁPOR					ČOČKA NA JEDNO OKO						
				DOMLU- VENÉ SCHŮZKY					EVROPAN						
ZNAČKA RHENIA			KMET							VZBOUŘENÍ					
			LINKA							KTERÝ ČLOVĚK					
BODCE NA BOTÁCH JEZDCE								SMYČKY				VZOREC SULFIDU TANTALU			
								VÝZVA K POLKNUTÍ				NÁČELNÍK			
	SNOBOVÉ JAKO CELEK	MINE- RALKÁ					KRKY						INICIÁLY REŽISÉRA KLEINA		
		2. TAJENKA					ŠUMIVÉ VÍNO						EVROPAN		
UNIE					NÁRODNÍ PARK V KENI						JMÉNO ZPĚVAČKY TURNER				
					RASA						LETOUN				
TARAS						JMÉNO DESTIN- NOVÉ				NASEK- NOUT					
						AVŠAK				DŘÍVĚJŠÍ OBŘADNÍK					
SPZ OLOMOUCE				NÁTĚROVÁ HMOTA				TÉMA (zastarale)						JINÁ	ČISTĚ UMYT
				DORAZIT VOZEM				SPOJKA							
BRITSKÉ LISTY (zkratka)			ŘECKÉ PÍSMENO						VZOREK MĚRIDLA						
			DOMÁCKÝ LOLITA						VOJENSKÁ PRODEJNA						
OPERA RICHARDA STRAUSSE							ŠLECHTIC						TUMÁŠ		
							DRUH ŠACHOVÉ REMÍZY						PCHE		
TVÉ						ČESKÝ GRANÁT						NA TO MÍSTO			
						INICIÁLY SYSLOVÉ						NIKOLI			
ČALOUNĚ- NÉ LŮŽKO								1. TAJENKA							
NÁPAD- NOST								OPAK ODESÍLA- TELE							

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 21. srpna 2026 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či osobně do redakce.

O SOUTOCÍCH V MOSTIŠTÍCH

Od hráže vodního díla Mostišť přitéká Oslava ze severu do vesnice Mostiště. Tady se do ní vlévají tři potoky, i když... Jedním z nich je Mlýnský potok, který ovšem není potokem v pravém slova smyslu. Jde fakticky o (tajenka 1) náhon (bývalý Bohatý či Möllerův mlýn), který Oslavu opouští u jezu nad vsí a zpátky se vrací pod Mostišťským rybníkem. V centru obce také vytváří jednu zajímavost, a tou je křížení s potokem Ochozák.

Potok Ochozák vzniká ze dvou zdrojnic, z nichž jedna pramení kousek za Závistí a ta druhá v lese východně od Laviček. Na Ochozáku najdete také rybník (tajenka 2). Ochozák se do Oslavy vlévá u hasičárny.

Největším přítokem Oslavy v Mostištích je potok Mastník, který se do Oslavy vlévá pod školou. Tento potok pramení ve studánce Pod (tajenka 3) nedaleko Cyrilova ve výšce téměř šest set metrů nad mořem. Ke studánce vede i naučná stezka Poznáváme Bory.

Pak protéká přírodními památkami Šebeň (ráj mravenců) a Dobrá Voda – (tajenka 4) louky, kde jsou dva rybníky, a to Na Hádce a Mastník, před Vidní je pak rybník Žofka. Pod ním přijme vodu potůčku přitékajícího od Dobré Vody z rybníků V Sadě, Obecník a Nový rybník. Následují další, většinou bezejmenné rybníčky. Před Martinicemi přibere Šípský potok a stočí se prudce doprava, aby si to nasměroval do Mostišt k řece Oslavě.

Tajenka z minulého čísla: slepice, chladného, cukrové, nožičky

Výherce z minulého čísla:
Eva Tichá, Velké Meziříčí

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

Jak se hastrman proměnil v bílého koně

Jednou oral pacholek Vávra pole nedaleko Černé. Bylo neobvyklé teplo a v těžké půdě pluh vázl. V poledne už byli koně unaveni. Vávra jim sundal ohlávky a pustil je na louku, aby se napásli. Nedaleko spatřil dva pěkné bělouše. Vypadali odpočatě, ani se nebránili, když jim nasazoval ohlávky. Rychle je zapřáhl do pluhu a dal se do orání. Práce pěkně ubíhala, k večeru měl zoráno. Pustil koně na louku, zapřáhl svoje a chystal se domů. Jaké však bylo jeho zděšení, když se ohlédl na zorané pole! Tam, kde oral s bělouši, byla půda netknuta. Musel se tedy vrátit a pole doorat.

Příští neděli odpoledne se Vávra vypravil do sousední vesnice k muzice. Cestu si zkrátil přes les, a na louce zase uviděl jednoho z běloušů. „Jen počkej, teď mě svezeš!“ pomyslí si. Tiše se přiblížil ke koni a vyšvihl se na něj. Kůň však začal vyvádět, milého Vávru

shodil, a zle ho potloukl. Teď už musel Vávra doma povědět, jaké má trampoty s bílým koněm.

Stará výminkářka mu prozradila, že má co dělat s hastrmanem, a pošeptala mu i radu. Když se Vávra uzdravil, připravil si lýkový provaz a vypravil se na louku do třetice. Počíhal si na bílého koně, chytil jej a přivedl domů. Postavil koně do stáje, ale nedával mu žádné krmení a používal jej k té nejtěžší práci. Sedlák zrovna stavěl stodolu, bylo třeba vozit kamení, a to všechno odvozil bílý kůň-hastrman. Jen nesměl přijít k vodě, to by nabyl síly, že už ani lýkový provaz by na něj nestačil.

Když byly všechny práce hotové, Vávra koně pustil. Ten pelášil k rybníku, na hrázi se proměnil v zeleného mužíčka a zmizel ve vodě. Od té doby už Vávra bílého koně nepotkal.

Kalendář akcí

Kino

7. 8. 2026, 19:30
19. 8. 2026, 18:00
Spider-Man: Zbrusu nový den

6. 8. 2026, 19:30
16. 8. 2026, 18:30
Dovolená v Českém ráji

5. 8. 2026, 19:30
Pramen

6. 8. 2026, 17:00
9. 8. 2026, 16:30
14. 8. 2026, 17:00
Tlapková patrola: Dinosaurí film

8. 8. 2026, 19:30 (dabing)
15. 8. 2026, 19:30 (titulky)
Odysea

9. 8. 2026, 18:30
14. 8. 2026, 19:30
6 gramů

16. 8. 2026, 16:30
23. 8. 2026, 16:30
Tajemství Křišťálové planety

22. 8. 2026, 19:30
Insidious: Jsou mezi námi

23. 8. 2026, 18:30
30. 8. 2026, 18:30
Chica Checa

26. 8. 2026, 19:00
Bojovník

27. 8. 2026, 17:00
Odvážná Vaiana

28. 8. 2026, 19:30
Vzhlížet ke hvězdám

Léto ve městě

7. 8. 2026, 19:00
Jack's Rock Garden Obecník
Los Pajos
Mrs. Collumbo
hard country

12. 8. 2026, 21:00
Koupaliště

Letní kino - Někdo to rád v Plzni, Cukrkandl

20.-23. 8. 2026
Různá místa ve městě
Bezmez Moon Noize
Multižánrový festival
Z programu:
20. 8. od 19:30 Never Sol a blok koncertů v Jupiter klubu
21. 8. od 17:30 The Wilderness a blok koncertů pod dálničním mostem K Rakůvkám
23. 8. v 17:00 Marie April a blok koncertů u Kotvičky
do 31. 8. výstava Nevyslovená rána v Galerii Nemezis v Radnické

29. 8. 2026, 20:00
Koupaliště
Deychey - československá pop, rock, dance kapela
Imagine Diamonds - první český Imagine Dragons revival

29. 8. 2026, 20:00
Blues Bar nádvoří
Dan Vertigo - koncert písničkáře s kytarou

Koncerty

8. 8. 2026, 13:00
Hřiště Dolní Heřmanice
XVII. ročník Heřmanické dechovky

15. 8. 2026, 16:00
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Netíně
Pouťový koncert
Společně pro dobrou věc

12. 9. 2026, 12:30
Poutní areál kostela Nanebevzetí Panny Marie v Netíně
10. výročí Nadačního fondu Františka Podstatzky Lichtensteina
Petr Bende a chrámový sbor

Poutě

14.-16. 8. 2026
Pouť v Netíně

29. 8. 2026
Pouť v Balínách

VGS

1. 9. 2026, 16:30
Historie královského horního města Jihlavy
Marek Skřivánek

8. 9. 2026, 16:30
Hlasy města duchů
kyperská spisovatelka V. Avraamidou-Ploumbis (za přítomnosti Její Excelence velvyslankyně Kyperské republiky v ČR Alikí Pascali)

Podzim

v Jupiter klubu

20. 9. 2026, 19:00
Velký sál
Tomáš Hanák - Kubou nazařbůh, na kole a sám

22. 9. 2026, 19:00
Velký sál
Pořád jsem to já

30. 9. 2026, 19:00
Velký sál
Linda

6. 10. 2026, 19:00
Velký sál
Lakomec

3. 11. 2026, 19:00
Velký sál
Normální debil

11. 11. 2026, 19:00
Velký sál
Chlapi sobě

24. 11. 2026, 19:00
Velký sál
Obraz

26. 11. 2026, 19:00
Velký sál
Bratři Ebenové

Různé

16. 8. 2026
Dolní Heřmanice
Mistrovství ČR v motokrosu

17.-20. 8. 2026
Gymnázium - aula

Seminář o filosofických otázkách matematiky

20. 8. 2026, 16:00
Kostel sv. Petra a Pavla v Tasově
Mše svatá za Jakuba Demla

20. 8. 2026, 16:00
sokolovna Tasov
Představení knihy Jakuba Demla Moji přátelé s ilustracemi Lidmily Anny Dohnalové

28. 8. 2026, 16:00
Prysmian - nové parkoviště
Prysmian cinema day

30. 8. 2026, 10:15
Husův dům
Masaryk a demokracie s Pavlem Keřkovským

10. 9. 2026, 16:30
Knihovna
Slavnostní otevření

13. 9. 2026, 10:15
Husův dům
Víra v boha jako benefit pro život

26. 9. 2026, 8:00
Vlakové nádraží
140 let železniční tratě Studenec - Velké Meziříčí

26. 9. 2026, 20:00
Panda music club
Dukla + Mutanti hledaj východisko

Změna programu vyhrazena

Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomezirisko.cz